

*Kungl. Maj:ts förslag:**Utskottets förslag:*

beträffande varje fastighet, för vilken fastighetsskatt skall utgöras, vem som för året skall upptagas såsom skattskyldig för fastigheten.

Nämndens sålunda fattade beslut skola antecknas i fastighetslängderna.

Fastighetslängderna underskrivas av nämndens ordförande och ledamöter.

67 §.

1 mom. Sammanträden med fastighetstaxeringsnämnd *i stad* hållas inom staden å tid och ställe, som ordföranden bestämmer. Möter för ordinarie ledamot hinder att tillstädeskomma, skall han i sitt ställe kalla för honom utsedd suppleant och tillika härom underrätta ordföranden.

Om protokoll vid nämndens sammanträden gäller vad i 66 § 1 mom. är sagt om protokoll vid sammanträde med fastighetstaxeringsnämnd å landet.

2 mom. Är stad indelad i två eller flera fastighetstaxeringsdistrikt och har sådant sammanträde, som i 59 § 2 mom. omförmäles, icke funnits erforderligt, skall länsstyrelsen uppdraga åt ordföranden i en av fastighetstaxeringsnämnderna att före taxeringsarbetets påbörjande kalla övriga ordförande och ledamöter till sammanträde för förberedande överläggningar rörande de allmänna grunder, som böra i stadens skilda delar komma i tillämpning vid taxeringen; och äger länsstyrelsen på framställning av den sammankallande ordföranden medgiva, att han må till detta sammanträde kalla jämväl andra personer, vilka på grund av sin verksamhet eller eljest kunna antagas äga sakkunskap rörande fastighetsvärdena inom staden.

3 mom. Fastighetstaxeringsnämnd *i stad* företager fastighetstaxeringen i den ordning, som finnes bäst lämpad för vinnande av jämnhet och likformighet mellan taxeringsvärdena i stadens olika delar. Nämnden beslutar, dels med vilket belopp taxeringsvärde skall äsättas varje fastighet och dels, beträffande varje fastighet för vilken fastighetsskatt skall utgöras, vem som för året skall upptagas såsom skattskyldig för fastigheten. Nämndens sålunda fattade beslut skola antecknas i fastighetslängder, och skola i fråga om dessa längder stadgandena i 62 § 3 mom. hava motsvarande tillämpning.

68 §.

Beslut må icke fattas av fastighetstaxeringsnämnd *å landet*, med mindre ordföranden och föredraganden eller, där ordföranden själv såsom beredningsnämndsordförande är föredragande, en av länsstyrelsen utsedd ledamot äro närvarande samt tillika en landstingsvald och en kommunvald ledamot äro tillstädes, ej heller av fastighetstaxeringsnämnd *i stad*, med mindre ordföranden samt minst två ledamöter äro tillstädes.

Envar ledamot har rätt samt ordföranden och, i fastighetstaxeringsnämnd *å landet*, föredraganden skyldighet att i händelse av avvikande mening låta densamma antecknas till protokollet. Enahanda rätt att få sin mening antecknad till protokollet tillkommer tillkallad sakkunnig beträffande taxering, för vilken hans biträde anlitas.

69 §.

1 mom. Fastighetstaxeringsnämndens arbete bör taga sin början å landet senast den 1 februari under taxeringsåret och i stad senast den 15 december året dessförinnan. Arbetet skall vara avslutat i länen senast den 15 mars och i Stockholm senast den 15 juni under taxeringsåret.

2 mom. Senast den 31 mars skall fastighetstaxeringsnämndens ordförande till länsstyrelsen insända fastighetsdeklarationerna och övriga handlingar ävensom berednings- och fastighetstaxeringsnämndernas protokoll. Fastighetslängderna skola avlämnas å den tid och i den ordning, Kungl. Maj:t föreskriver.

3 mom. Fastighetslängderna, i huvudskrift eller bestyrkt avskrift, skola vara att tillgå för landskamreraren och fastighetsprövningsnämnden samt i den ordning, Kungl. Maj:t föreskriver, dels tillhandahållas dem, som hava att verkställa debitering av de på grund av taxeringen utgående utskylder, dels offentligen framläggas inom vederbörande kommun under minst fjorton dagar före den 15 maj under taxeringsåret.

4 mom. Stadgandena i 2 och 3 mom. hava icke tillämpning beträffande Stockholm.

Förberedande åtgärder för fastighetsprövningsnämndernas verksamhet.

70 §.

1 mom. Sedan fastighetslängderna med tillhörande handlingar blivit tillgängliga för landskamreraren, skall denne ingående granska längderna ävensom de hos berednings- och fastighetstaxeringsnämnderna förda protokollen samt därefter hos fastighetsprövningsnämnden framställa yrkande om de åtgärder, som erfordras för åstadkommande av en jämn och likformig fastighetstaxering. Landskamreraren har jämväl att sörja för införskaffandet av erforderliga yttranden över de hos nämnden anförda besvären samt att åvägabringa för besvärens prövning eljest erforderlig utredning.

Vid granskningsarbetet må landskamreraren åtnjuta nödigt biträde av, förutom vederbörande tjänstemän hos länsstyrelsen, jämväl andra personer, som av honom tillkallas. Då i visst taxeringsärende utredning genom särskild sakkunnig anses erforderlig, bör landskamreraren föranstalta därom.

2 mom. Länsstyrelsen äger, där så anses erforderligt, kalla ordförande eller ledamot i fastighetstaxeringsnämnd i länet eller andra i fastighetsvärdering kunniga och erfarna personer att under landskamrerarens granskningsarbete eller vid sammanträde med fastighetsprövningsnämnden infinna sig för upplysningars meddelande. För enahanda ändamål må länsstyrelsen inkalla jämväl ledamot av fastighetsprövningsnämnden före nämndens sammanträde.

Kungl. Maj:ts förslag:

Utskottets förslag:

71 §.

Med ledning av de i 66 § 2 mom. andra stycket omförmälda handlingarna verkställas i den ordning, Kungl. Maj:t förordnar, undersökning för utrönande, huruvida vid taxeringen av jordbruksfastigheter å landsbygden jämnhet och likformighet de olika länen emellan blivit uppnådd. Resultatet av undersökningen meddelas landskamrerarna senast den 30 april under taxeringsåret.

Ovannämnda handlingar skola tillhandahållas kammarrätten senast den 30 april året näst efter taxeringsåret.

Fastighetsprövningsnämndernas verksamhet.

72 §.

1 mom. Fastighetsprövningsnämnd granskar och prövar fastighetstaxeringarna inom sitt distrikt samt beslutar över anförda besvär och gjorda framställningar i anledning av fastighetstaxeringsnämndernas beslut.

2 mom. I län sammanträder fastighetsprövningsnämnd på länsstyrelsens kallelse i residensstaden eller, i anseende till inträffade utomordentliga händelser, å annan samlingsort å tid, som länsstyrelsen bestämmer sålunda, att nämndens arbeten må vara avslutade senast den 20 juni. Möter för ledamot hinder att tillstädeskomma, bör anmälan därom ofördröjligen göras hos länsstyrelsen, som inkallar suppleant i hans ställe.

Landskamreraren har att övervara nämndens sammanträde med skyldighet att i varje särskilt fall tillkännagiva sin uppfattning, dock utan rätt att deltaga i besluten.

3 mom. Om tid och ställe för sammanträden med Stockholms stads prövningsnämnd, om villkor för nämndens beslutförhet samt om åliggande för kamreraren vid överståthållarämbetets avdelning för uppborärenden att övervara nämndens sammanträden och därvid yttra sig stadgas i 102 §.

73 §.

Alla beslut av fastighetsprövningsnämnden skola upptagas i nämndens protokoll. Taxering, som till följd av nämndens beslut tillkommit eller blivit fastställd annorlunda än fastighetstaxeringsnämnden bestämt, skall antecknas i vederbörande fastighetslängd och jämväl upptagas i särskild längd (*ändringslängd*). Närmare föreskrifter om längdföringen meddelas av Kungl. Maj:t.

Fastighetsprövningsnämndens protokoll föres och de av nämndens beslut föranledda anteckningarna i fastighetslängderna och ändringslängden verkställas av den eller de personer, som länsstyrelsen därtill förordnat. Sådant förordnande får icke meddelas åt någon, som i annan egenskap skall vara tillstädes hos nämnden.

*Kungl. Maj:ts förslag:**Utskottets förslag:*

Justering av protokollet skall verkställas inför nämnden eller senast inom fjorton dagar inför nämndens ordförande jämte landskamreraren och minst två av nämnden därtill utsedda ledamöter, vilka skola inställa sig på ordförandens kallelse. Justeringen bestyrkes i båda fallen genom ett av nämndens ordförande och två ledamöter å protokollet tecknat intyg.

Vederbörande protokollförare åligger att med sin underskrift å såväl fastighetslängderna som ändringslängden vitsorda enligt fastighetsprövningsnämndens beslut införda ändringar eller gjorda tillägg.

74 §.

Fastighetsprövningsnämndens ändringslängder, i huvudskrift eller bestyrkt avskrift, skola, utom vad angår Stockholm, i den ordning Kungl. Maj:t föreskriver, dels tillhandahållas dem, som verkställa debitering av de på grund av taxeringen utgående utskylder, dels så snart ske kan offentligen framläggas inom vederbörande kommun.

II. Årlig taxering.

Förberedande åtgärder för taxeringsnämndernas verksamhet.

75 §.

Länsstyrelsen må, innan taxeringsarbetet för året tager sin början, från varje taxeringsnämnd inom länet eller viss del därav kalla ordföranden och högst två andra medlemmar ått å lämplig ort sammanträda inför länsstyrelsen eller landskamreraren för överläggningar rörande taxeringsarbetet, och må till dylikt sammanträde jämväl särskilda sakkunniga kallas för lämnande av upplysningar. Vid överläggningarna bör uppmärksamhet ägnas åt åtgärder för befordrande av en likformig och rättvis taxering samt ått spörsmål, som vid tidigare års taxeringar varit föremål för oriktiga avgöranden av taxeringsnämnderna eller som kunna förväntas under det förestående arbetet vålla nämnderna svårigheter.

Vid sådant sammanträde föres protokoll av den person, som länsstyrelsen därtill utsett; och skall länsstyrelsen skyndsamt tillställa ordförandena i taxeringsnämnderna bestyrkta avskrifter av protokollet.

76 §.

Senast den 15 februari skola i den ordning, Kungl. Maj:t föreskriver, till taxeringsnämndens ordförande, utom i Stockholm, överlämnas avskrifter av fastighetslängderna, inkomstlängden, skogsaccislängden och länsprövningsnämndens ändringslängder för nästföregående år, såvitt taxeringsdistriktet angår.

Inom samma tid skall länsstyrelsen, utom vad angår Stockholm, till ordföranden i taxeringsnämnden översända de vid nästföregående års taxering avgivna, hos länsstyrelsen förvarade självdeklarationer och andra till led-

Kungl. Maj:ts förslag:

Utskottets förslag:

ning vid taxeringen för inkomst eller förmögenhet avlämnade uppgifter för taxeringsdistriktet.

Efter anmälan hos länsstyrelsen äger ordförande i taxeringsnämnd få tillgång jämväl till andra för taxering avgivna, hos länsstyrelsen förvarade deklARATIONER och handlingar än nu nämnts, i den mån han finnes därav hava behov.

Erfordras för taxeringsarbetet tillgång till viss självdeklaration eller annan för taxering avlämnad skriftlig uppgift eller upplysning, som förvaras hos den mellankommunala prövningsnämnden, äger ordförande i taxeringsnämnd efter anmälan hos allmänna ombudet hos omförmälda prövningsnämnd utbekomma densamma. Efter begagnandet skall deklARATIONEN, uppgiften eller upplysningen skyndsamt återställas till den mellankommunala prövningsnämnden.

Taxeringsnämndernas verksamhet.

77 §.

1 mom. Taxeringsnämnd har att, med de i 85 § och 114 § andra stycket angivna undantag, verkställa taxering av dem, som äro skattskyldiga inom nämndens taxeringsdistrikt.

2 mom. Den gemensamma taxeringsnämnden har att verkställa dels taxering till statlig inkomst- och förmögenhetsskatt av skattskyldiga, som sakna hemortskommun i riket, ävensom av sådana i 26 § förordningen om statlig inkomst- och förmögenhetsskatt omförmälda skattskyldiga, som jämlikt § 3 mom. 2 mantalsskrivningsförordningen skola mantalsskrivas inom Stockholms stad och S:t Nikolai församling, dels ock taxering till kommunal inkomstskatt av skattskyldiga, då sådan taxering skall ske för gemensamt kommunalt ändamål.

Taxering, som verkställas av den gemensamma taxeringsnämnden, anses äga rum å särskild ort och i särskilt taxeringsdistrikt.

78 §.

Taxeringsnämndens ordförande åligger huvudsakligen:

a) att tillhandahålla deklARATIONSBANKETTER och blanketter till uppgifter enligt 41 och 42 §§ samt att meddela den som därom framställer begäran erforderliga upplysningar om honom åliggande deklARATIONSSKYLDIGHET och sättet för dess fullgörande;

b) att, då deklARATIONSSKYLDIG begagnar honom medgiven rätt att muntligen avgiva upplysningar till ledning för egen taxering, å blankett införa de meddelade upplysningarna och därå taga uppgiftslämnarens underskrift;

c) att på begäran av den som avlämnat deklARATION, annan uppgift eller upplysning utan lösen meddela bevis om avlämnandet;

d) att ordna och granska för taxeringen avlämnade deklARATIONER, uppgifter och andra handlingar, vidtaga åtgärder för felande deklARATIONER och

*Kungl. Maj:ts förslag:**Utskottets förslag:*

andra uppgifters införskaffande samt i övrigt söka inhämta upplysningar till ledning för en noggrann och tillförlitlig taxering;

e) att, då inkomsten deklarerad eller annan uppgift avser skattskyldig, som ej skall taxeras inom distriktet, avsända uppgiften till vederbörande taxeringsnämnds ordförande ävensom att, då deklarerad eller annan uppgift för skattskyldig, som skall för inkomst eller förmögenhet taxeras inom distriktet, utvisar, att skattskyldig utom distriktet ägt, innehaft eller brukat fastighet eller drivit rörelse eller bör taxeras till kommunal inkomstskatt för gemensamt kommunalt ändamål, lämna vederbörande taxeringsnämnds ordförande meddelande om förhållandet;

f) att kalla taxeringsnämndens ledamöter till sammanträde och om utsatt tid och ställe härför på lämpligt sätt och i god tid meddela de skattskyldiga inom taxeringsdistriktet underrättelse;

g) att leda taxeringsnämndens arbete och vid sammanträdena föra ordet; samt

h) att ombesörja förandet av nämndens protokoll och längder.

79 §.

Finner taxeringsnämndens ordförande för en behörig taxering av skattskyldig, som i 32 § 3 mom. första stycket omförmåles, vara nödigt att granskning av den skattskyldiges bokföring verkställs, har han att till landskamreraren framställa begäran om dylik granskning. Därvid skola skälen för framställningen angivas och den skattskyldiges deklarerad med tillhörande handlingar bifogas.

På landskamreraren ankommer att bestämma, huruvida granskning skall äga rum, samt att antingen själv verkställa granskningen, därvid i händelse av behov biträde av sakkunnig må anlitas, eller låta granskningen verkställas av taxeringsnämndens ordförande eller av annan person, som därtill av landskamreraren för varje särskilt fall utses. Så snart handläggningen av ärendet slutförts, skall, där så erfordras, underrättelse om utgången meddelas taxeringsnämndens ordförande, därvid den översända deklareraden återställs. De handlingar, som varit föremål för granskning, skola så fort ske kan återställas till den som avlämnat desamma.

Vad i denna paragraf sägs om skattskyldigs bokföring skall, då den skattskyldige varit delägare i vanligt handelsbolag, kommanditbolag eller rederi, hava motsvarande tillämpning å bolagets eller rederiets bokföring.

80 §.

Kronoombudet har med avseende å taxering för inkomst eller förmögenhet till åliggande särskilt

a) att, oavsett den ordföranden tillkommande granskningsskyldigheten, granska alla inkomna självdeklarerationer, andra uppgifter och upplysningar;

Kungl. Maj:ts förslag:

Utskottets förslag:

b) att därvid tillse, att kronans intresse vid taxeringen till statlig inkomst- och förmögenhetsskatt varder behörigen iakttaget; samt

c) att, i den mån sådant må vara erforderligt och av ordföranden påkallas, biträda honom under taxeringsarbetet och verkställa den längdföring, som förekommer vid taxeringsnämndens sammanträden.

Med avseende å särskild fastighetstaxering och virkestaxering åligger det kronombudet att, i den mån ordföranden det påkallar, granska inkomna deklARATIONER och andra för dessa taxeringar avlämnade uppgifter och upplysningar samt verkställa den längdföring, som förekommer vid taxeringsnämndens sammanträden.

81 §.

Den kommunvalda ledamot, som omförmäles i 8 § 4 mom., har till åliggande särskilt att, oavsett den ordföranden tillkommande gransknings-skyldigheten, granska alla inkomna virkesdeklARATIONER och andra för virkestaxeringen avlämnade uppgifter och upplysningar samt att tillse, att kommunens intresse vid virkestaxeringen varder behörigen iakttaget.

Det åligger ledamoten därjämte att, såväl vid nämnda taxering som ock vid övrig taxering, biträda ordföranden under det förberedande taxeringsarbetet, i den mån sådant må vara erforderligt och av ordföranden påkallas.

82 §.

Skogsvårdsombudet har till åliggande särskilt att bevaka det allmännas rätt till skogsvårdsavgift för avverkat virke. Ombudet har rätt att under taxeringsnämndens överläggningar göra erinringar och framställningar.

83 §.

1 mom. Taxeringsnämndens sammanträden hållas å tid och plats, som ordföranden bestämmer. Möter för ordinarie ledamot hinder att tillstädeskomma, skall han i sitt ställe kalla för honom utsedd suppleant samt tillika härom underrätta ordföranden.

Vid sammanträdena föres protokoll i erforderlig omfattning. Protokollet justeras inför nämnden och justeringen bestyrkes genom å protokollet tecknat intyg av två ledamöter.

Ordföranden är föredragande i taxeringsnämnden. Vid föredragningen har han att, i den omfattning stadgandena i 56 § medgiva, tillhandahålla ledamöterna alla för taxeringen erhållna deklARATIONER, andra uppgifter och upplysningar samt att efter sorgfällig beredning göra de an-

*Kungl. Maj:ts förslag:**Utskottets förslag:*

märkningar och framställningar, vartill han för en behörig taxering finner sig äga anledning.

2 mom. I de taxeringsdistrikt, där taxering av lappar för inkomst av renskötsel ifrågakommer, böra sammanträden för förrättande av dylik taxering hållas i god tid före den 15 april; och åligger det ordföranden att om tid och plats för sammanträdena samråda med vederbörande lappfogde. Lappfogden samt ordningsman i lappby inom taxeringsdistriktet skola särskilt kallas till dylikt sammanträde. För kallelsens delgivning med ordningsman skall, där så erfordras, biträde lämnas av kronobetjäningen.

Vid sådant sammanträde skall ordningsman, som nu nämnts, vara närvarande, då fråga är om taxering av lappar, som tillhöra ordningsmannens lappby, med rätt för ordningsmannen att deltaga i nämndens överläggningar men ej i besluten. Ordningsmannen skall till dylikt sammanträde medföra det hos honom förvarade exemplaret av senast upprättade renlängd. Där så ske kan skall jämväl lappfogden vara tillstädes vid sådant sammanträde med rätt att deltaga i överläggningarna men ej i besluten.

84 §.

1 mom. Under de år, då särskild fastighetstaxering skall äga rum, har taxeringsnämnden att, så fort ske kan, företaga sådan taxering. Nämnden har därvid att för varje fastighet, å vilken jämlikt 12 § 2 mom. kommunalskattelagen nytt taxeringsvärde skall sättas, besluta till vilket belopp det nya värdet skall upptagas. För övriga taxering underkastade fastigheter skola de taxeringsvärden, som under nästföregående år varit gällande, oförändrade upptagas. Samtidigt skall för varje fastighet, för vilken fastighetsskatt skall utgöras, beslut fattas om vem som för året skall upptagas såsom skattskyldig för fastigheten.

Taxeringsnämnden har jämväl att pröva hos nämnden gjorda framställningar om sådant särskilt angivande av värden å olika i taxeringsenhet ingående fastigheter eller delar av fastigheter, varom i 8 § sista stycket kommunalskattelagen förmäles.

2 mom. Varje år beslutar taxeringsnämnden, i den mån icke annat i 85 § stadgas, för envar skattskyldig, huruvida och till vilket belopp taxering till kommunal inkomstskatt samt till statlig inkomst- och förmögenhetsskatt skall honom åsättas.

Så snart ske kan skall nämnden företaga taxering till kommunal inkomstskatt beträffande sådana inom taxeringsdistriktet skattskyldiga, som skola taxeras till statlig inkomst- och förmögenhetsskatt av annan taxeringsnämnd. För envar, som därvid taxerats, skall underrättelse, huru taxeringen utfallit, med uppgift jämväl om nettointäkt och uppskattad inkomst för varje förvärvskälla, ofördröjligen avlätas till omförmälda taxeringsnämnd.

3 mom. Taxeringsnämnden beslutar likaledes varje år för envar, som

Kungl. Maj:ts förslag:

Utskottets förslag:

är skattskyldig till skogsaccis, till vilket belopp det avverkade virkets taxerade rotvärde skall upptagas.

85 §.

Taxering till kommunal inkomstskatt på grund av 57 § 3 mom. kommunalskattelagen må icke verkställas av taxeringsnämnd. Anser sådan nämnd anledning föreligga att beträffande viss skattskyldig tillämpa berörda stadgande, skall nämndens ordförande härom göra skriftlig anmälan hos landskamreraren i länet, som, därest granskningen och prövningen av den skattskyldiges taxering ankommer på prövningsnämnden i länet, förfar enligt 93 §. Är däremot fråga om skattskyldig, vilkens taxering på grund av den ifrågasatta åtgärden eller av annan orsak skall bliva föremål för granskning och prövning av den mellankommunala prövningsnämnden, skall landskamreraren skyndsamt med eget yttrande överlämna ordförandens anmälan till allmänna ombudet hos denna nämnd för den åtgärd, som enligt 93 § ankommer på ombudet, och samtidigt härom underrätta landskamreraren i annat län, där den skattskyldige, såvitt kunnigt är, blivit taxerad till kommunal inkomstskatt.

86 §.

För varje taxeringsdistrikt eller, om distrikt består av mer än en kommun, för varje kommun skola föras särskilda taxeringslängder, nämligen två längder över taxeringen av fastigheter (*fastighetslängder*), av vilka den ena skall upptaga fastigheter, som jämlikt 5 § 1, 3 eller 5 mom. kommunalskattelagen äro undantagna från skatteplikt, och den andra skall upptaga övriga fastigheter, med undantag för sådana, som avses i 5 § 2 mom. nämnda lag, en längd över taxeringen till kommunal inkomstskatt, statlig inkomst- och förmögenhetsskatt, kommunal progressivskatt och utjämningskatt (*inkomstlängd*) ävensom en längd över taxeringen till skogsaccis (*skogsaccislängd*). Hos den gemensamma taxeringsnämnden skall föras särskild inkomstlängd över taxering för inkomst eller förmögenhet av skattskyldiga, som omförmälas i 77 § 2 mom.

De beslutade taxeringarna skola införas i taxeringslängderna med angivande av taxeringens belopp och den skattskyldiges namn.

I inkomstlängden antecknas särskilt

dels i avseende å kommunal inkomstskatt uppskattad inkomst, medgivna allmänna avdrag, taxerad inkomst, beloppet av medgivna ortsavdrag samt beskattningsbar inkomst;

dels i avseende å statlig inkomst- och förmögenhetsskatt,

såvitt angår annan skattskyldig än svenskt aktiebolag och svenskt solidariskt bankbolag, taxerat belopp, beloppet av medgivna ortsavdrag och beskattningsbart belopp, samt,

såvitt angår svenskt aktiebolag och svenskt solidariskt bankbolag, bolagets kapital, belopp, för vilket jämlikt 7 § g) förordningen om statlig inkomst-

*Kungl. Maj:ts förslag:**Utskottets förslag:*

och förmögenhetsskatt skatteplikt ej föreligger, beskattningsbart belopp, skatteprocent därå och skattens grundbelopp;

dels i avseende å kommunal progressivskatt till sådan skatt beskattningsbart belopp, där detta avviker från det till statlig inkomst- och förmögenhetsskatt beskattningsbara beloppet, ävensom för svenskt aktiebolag och svenskt solidariskt bankbolag skatteprocent, efter vilken skatten skall utgå, samt för samtliga skattskyldiga skattens grundbelopp;

dels i avseende å utjämningsskatt denna skatts grundbelopp;

dels ock för envar jämlikt lagen om allmän pensionsförsäkring avgiftspliktig enligt förordningen om statlig inkomst- och förmögenhetsskatt beräknat taxerat belopp, därest detsamma icke införts på grund av föreskriften här ovan, ävensom det avgiftsbelopp, som enligt 15 § samma lag skall i taxeringslängden införas.

Närmare föreskrifter om taxeringslängdernas förande meddelas av Kungl. Maj:t.

Taxeringslängderna underskrivas av taxeringsnämndens ordförande och ledamöter.

87 §.

Beslut må icke fattas av taxeringsnämnd, där taxeringsdistriktet omfattar blott en kommun eller del därav, därest icke närvarande äro ordföranden, kronoombudet och minst två kommunvalda ledamöter, ej heller, där taxeringsdistriktet omfattar två eller flera kommuner, med mindre ordföranden, kronoombudet och en ledamot från varje kommun äro tillstädes.

Ordföranden åligger att i alla de fall, då hans mening icke blivit följd, i vederbörande taxeringslängds anteckningskolumn särskilt upptaga den taxering, han ansett böra bestämmas. Var och en av de övriga medlemmarna av taxeringsnämnden är det obetaget att få sin särskilda mening till protokollet antecknad, om densamma skriftligen avfattad senast vid protokolljusteringen avlämnas till ordföranden. Enahanda rätt att få sin särskilda mening till protokollet antecknad tillkommer jämväl skogsvårdsombud så ock tillkallad sakkunnig beträffande taxering, för vilken hans biträde anlitas, samt lappfogde beträffande taxering av lapp för inkomst av renskötsel eller i sådan rörelse nedlagd förmögenhet.

88 §.

Taxeringsnämnderna skola hava avslutat sina arbeten *i länen*, såvitt angår annan taxering än virkestaxering, senast den 15 maj och beträffande virkestaxering senast den 31 maj samt *i Stockholm* senast den 15 juni.

89 §.

Innan taxeringsnämnden upplöses, skall nämnden bland sina medlemmar föreslå två personer till ledamöter i länsprövningsnämnden eller, beträffande

Kungl. Maj:ts förslag:

Utskottets förslag:

Stockholm, till ledamöter i prövningsnämnden för staden. Förslaget skall intagas i taxeringsnämndens protokoll och bestyrkt avskrift av protokollet i denna del ofördröjligen insändas till länsstyrelsen.

90 §.

1 mom. Har taxeringsnämnden åsatt fastighet nytt taxeringsvärde eller jämlikt 8 § sista stycket kommunalskattelagen, med avvikelse från vad som under nästföregående taxeringsår varit gällande, fördelat taxeringsvärde å olika i taxeringsenhet ingående fastigheter eller delar av fastigheter eller har taxeringsnämnden avslagit framställning om vidtagande av nu omförmäld taxeringsåtgärd, åligger det taxeringsnämndens ordförande att ofördröjligen i rekommenderat brev med allmänna posten översända underrättelse om taxeringsnämndens beslut till fastighetens ägare eller därmed likställd innehavare ävensom, därest annan än ägaren eller innehavaren är skattskyldig för fastigheten, till denne.

2 mom. Har självdeklaration eller virkesdeklaration icke blivit följd vid taxeringen, åligger det taxeringsnämndens ordförande att å deklarationen verkställa anteckning om avvikelsen och skälen därför samt att ofördröjligen i rekommenderat brev med allmänna posten tillsända den skattskyldige underrättelse om avvikelsen och om skälen därför. Detsamma gäller beträffande annan av skattskyldig till ledning för egen taxering för inkomst eller förmögenhet eller för avverkat virke lämnad uppgift eller upplysning.

I enahanda ordning skall underrättelse om påförd taxering för inkomst eller förmögenhet eller för avverkat virke meddelas sådan juridisk person och sådan inom distriktet icke mantalsskriven fysisk person, som icke avgivit deklaration eller uppgift till ledning för taxeringen och som icke heller därtill anmanats.

3 mom. Underrättelse, som i 1 eller 2 mom. omförmäles, skall innefatta upplysning om vad den som icke åtnöjes med taxeringsnämndens beslut har att iakttaga vid anförande av besvär över beslutet.

91 §.

1 mom. Senast den 5 juni skall taxeringsnämndens ordförande till länsstyrelsen insända de deklarationer och andra skriftliga uppgifter och upplysningar, som avlämnats till ledning vid taxeringen, ävensom de enligt 76 § första, andra och tredje styckena taxeringsnämndens ordförande tillhandakomna längdavskrifterna och övriga handlingar. De upprättade taxeringslängderna skola avlämnas å den tid och i den ordning, Kungl. Maj:t föreskriver.

2 mom. Taxeringslängderna, i huvudskrift eller avskrift, skola vara att tillgå för landskamreraren och länsprövningsnämnden samt i den ordning, Kungl. Maj:t föreskriver, dels tillhandahållas dem, som hava att verkställa

*Kungl. Maj:ts förslag:**Utskottets förslag:*

debitering av de på grund av taxeringen utgående utskylder, dels offentligen framläggas inom vederbörande kommun under minst fjorton dagar före den 15 juli under taxeringsåret.

3 mom. Stadgandena i 1 och 2 mom. hava icke tillämpning beträffande Stockholm.

Förberedande åtgärder för prövningsnämndernas verksamhet.

92 §.

1 mom. Har skattskyldig haft förvärvskälla, som enligt kommunalskattelagens bestämmelser om beskattningsort är att hänföra till skilda prövningsdistrikt, skola genom vederbörande landskamrerares försorg, så snart ske kan efter det inkomstlängderna för året med tillhörande handlingar inkommit till länsstyrelsen, till den mellankommunala prövningsnämnden översändas de självdeklarationer och andra handlingar, som till ledning vid den skattskyldiges taxering för inkomst eller förmögenhet avgivits dels i kommun, till vilken dylik förvärvskälla är att hänföra, dels ock, därest han inom annan kommun är skattskyldig till statlig inkomst- och förmögenhetsskatt, i denna kommun. Har den skattskyldige under beskattningsåret varit gift, skola till den mellankommunala prövningsnämnden jämväl översändas de självdeklarationer och andra handlingar, som avgivits till ledning vid den andra makens taxering för inkomst eller förmögenhet i nämnda kommuner, därest 52 § 1 mom. kommunalskattelagen eller 19 § 1 mom. förordningen om statlig inkomst- och förmögenhetsskatt är tillämplig å makarnas taxering. Samtidigt härmed skola överlämnas utdrag av inkomstlängderna och taxeringsnämndernas protokoll, såvitt angår ifrågasvarande taxeringar.

2 mom. Föreligger beträffande annan skattskyldig än i 1 mom. nämnts fråga, i vilket prövningsdistrikt han skall taxeras till kommunal inkomstskatt för viss inkomst eller till statlig inkomst- och förmögenhetsskatt, skola handlingarna rörande dylik skattskyldigs taxering för inkomst eller förmögenhet på enahanda sätt avskiljas, fullständigas och översändas till den mellankommunala prövningsnämnden.

93 §.

Landskamreraren har att i fråga om de taxeringar, som enligt 96 § skola handläggas av den prövningsnämnd, hos vilken han tjänstgör, noggrant undersöka, huruvida dessa taxeringar äro med skatteförfattningarna överensstämmande, och för sådant ändamål granska tillgängliga handlingar rörande samma taxeringar. Härvid skall särskilt uppmärksammas, huruvida beträffande skattskyldig, som blivit för inkomst taxerad i mera än ett taxeringsdistrikt, ojämnhet förefinnes mellan de olika taxeringarna eller huru-

Kungl. Maj:ts förslag:

Utskottets förslag:

vida beträffande viss skattskyldig anledning föreligger att tillämpa 57 § 3 mom. kommunalskattelagen.

Finner landskamreraren för en behörig taxering av skattskyldig, som i 32 § 3 mom. omförmäles, vara nödigt, att granskning verkställas av den skattskyldiges bokföring eller, då den skattskyldige varit delägare i vanligt handelsbolag, kommanditbolag eller rederi, av bolagets eller rederiets bokföring, bör landskamreraren föranstalta om sådan granskning, därvid biträde av sakkunnig må anlitas. De handlingar, som varit föremål för granskning, skola så fort ske kan återställas till den som avlämnat desamma.

Jämväl i andra fall, då utredning genom särskild sakkunnig befinnes erforderlig, skall landskamreraren föranstalta därom.

Finner landskamreraren anledning till erinran mot viss taxering eller anser han 57 § 3 mom. kommunalskattelagen böra tillämpas beträffande viss skattskyldig, skall, efter det den skattskyldige, där så ske kan och fråga icke är allenast om uppenbar felräkning, misskrivning eller annat uppenbart förbiseende, erhållit tillfälle att yttra sig, landskamreraren hos prövningsnämnden framställa yrkande om de åtgärder, som erfordras för åvägbringande av en riktig taxering. Där så finnes lämpligt, skall framställningen delgivas taxeringsnämndens ordförande.

Landskamreraren har jämväl att sörja för införskaffandet av erforderliga yttranden över de hos prövningsnämnden anförda besvären samt att åvägbringa för besvarens prövning eljest erforderlig utredning.

I fråga om sådana skattskyldiga, vilka skola taxeras till statlig inkomst- och förmögenhetsskatt inom visst prövningsdistrikt och därjämte till kommunal inkomstskatt inom annat prövningsdistrikt, utan att dock sådant fall föreligger, som i 96 § 2 mom. avses, böra landskamrerarna i de olika distrikten samråda för åvägbringande av likformig taxering.

94 §.

1 mom. Vid fullgörande av vad i 93 § stadgats må landskamrerare åtnjuta nödigt biträde av, förutom till hans förfogande stående tjänstemän, jämväl andra personer, som av honom tillkallas.

2 mom. Länsstyrelsen äger, där så anses erforderligt, kalla ordförande eller ledamot i taxeringsnämnd inom prövningsdistriktet att under landskamrerarens granskningsarbete eller vid sammanträde med prövningsnämnden infinna sig för meddelande av upplysningar i distriktet vidkommande taxeringsfrågor. För enahanda ändamål må länsstyrelsen inkalla jämväl ledamot av prövningsnämnden före nämndens sammanträde.

I fråga om den mellankommunala prövningsnämnden äger ordföranden i nämnden sådan befogenhet, som enligt första stycket tillkommer länsstyrelsen.

Prövningsnämndernas verksamhet.

95 §.

Prövningsnämnd beslutar över de hos densamma anförda besvär eller gjorda framställningar, varjämte ordinarie prövningsnämnd granskar och prövar årets taxeringar i övrigt.

Särskild prövningsnämnd har att, sedan den ordinarie prövningsnämnden avslutat sitt arbete för året och intill dess nästa ordinarie prövningsnämnd sammanträder, dels besluta över besvär, som anförts enligt 123 §, dels ock, såvitt angår redan verkställd taxering, pröva ansökningar om sådan befrielse från skattskyldighet, varom förmäles i 15 § 2 mom. och 55 § kommunal-skattelagen samt i 23 § förordningen om statlig inkomst- och förmögenhetsskatt. Vad eljest i denna förordning stadgas om prövningsnämnd skall hava motsvarande tillämpning beträffande särskild prövningsnämnd.

Om rätt för prövningsnämnd att vidtaga vissa andra taxeringsåtgärder än nu sagts stadgas i 128 § 2 mom. och 129 §.

96 §.

1 mom. Länsprövningsnämnderna och Stockholms stads prövningsnämnd hava, envar för sitt prövningsdistrikt, att taga befattning med taxeringarna därstädes, med undantag av dem som jämlikt 2 mom. falla under den mellankommunala prövningsnämndens handläggning.

2 mom. Har skattskyldig haft förvärvskälla, som enligt kommunalskattelagens bestämmelser om beskattningsort är att hänföra till skilda prövningsdistrikt, skall den mellankommunala prövningsnämnden taga befattning med den skattskyldiges taxering för inkomst eller förmögenhet i de kommuner, till vilka dylik förvärvskälla är att hänföra, samt, om han i annan kommun är skattskyldig till statlig inkomst- och förmögenhetsskatt, i denna kommun. Har den skattskyldige under beskattningsåret varit gift, skall den mellankommunala prövningsnämnden taga befattning jämväl med den andra makens taxering för inkomst eller förmögenhet i nämnda kommuner, därest 52 § 1 mom. kommunalskattelagen eller 19 § 1 mom. förordningen om statlig inkomst- och förmögenhetsskatt är tillämplig å makarnas taxering.

Föreligger i annat fall än nu nämnts tvist, i vilket prövningsdistrikt skattskyldig skall taxeras till kommunal inkomstskatt för viss inkomst eller till statlig inkomst- och förmögenhetsskatt, tillkommer det likaledes den mellankommunala prövningsnämnden att taga befattning med de taxeringar, tvisten avser.

97 §.

Länsprövningsnämnd sammanträder på länsstyrelsens kallelse i residensstaden eller, i anseende till inträffade utomordentliga händelser, å annan

*Kungl. Maj:ts förslag:**Utskottets förslag:*

samlingsort å tid, som länsstyrelsen bestämmer sålunda, att nämndens sammanträden må vara avslutade senast den 10 oktober. Möter för ledamot hinder att tillstädeskomma, bör anmälan därom ofördröjligen göras hos länsstyrelsen, som inkallar suppleant i hans ställe.

Nämnden är beslutförlig, då fem ledamöter äro tillstädes.

Landskamreraren har att övervara nämndens sammanträden med skyldighet att i varje särskilt fall tillkännagiva sin uppfattning, dock utan rätt att deltaga i besluten.

98 §.

Alla beslut av länsprövningsnämnd skola, med angivande i förekommande fall av skäl för avvikelser från skattskyldigs deklaration, upptagas i nämndens protokoll, där jämväl, i händelse skattskyldig underlåtit att avgiva honom av landskamreraren avfordrad uppgift eller upplysning, anteckning om sådan försummelse bör ske.

Taxering, som till följd av prövningsnämndens beslut tillkommit eller blivit fastställd annorlunda än taxeringsnämndens bestämt, skall antecknas i det exemplar av vederbörande taxeringslängd, som är för nämnden tillgängligt, och skall jämväl upptagas i särskild längd (*ändringslängd*), som upplägges i skilda avdelningar dels för särskild fastighetstaxering, dels för taxering för inkomst eller förmögenhet och dels för virkestaxering. Närmare föreskrifter om längdföringen meddelas av Kungl. Maj:t.

Nämndens protokoll föres och de av nämndens beslut föranledda anteckningarna i taxeringslängderna och ändringslängden verkställas av den eller de personer, som länsstyrelsen därtill förordnat. Sådant förordnande får icke meddelas åt någon, som i annan egenskap skall vara tillstädes hos nämnden.

Justering av protokollet skall för varje sammanträde verkställas inför nämnden, innan sammanträdet upplöses, eller inom fjorton dagar efter sammanträdet avslutande, dock senast den 18 oktober, inför nämndens ordförande jämte landskamreraren och minst två av nämnden därtill utsedda ledamöter, vilka skola inställa sig på ordförandens kallelse. Justeringen bestyrkes genom ett av nämndens ordförande och två ledamöter å protokollet tecknat intyg.

Vederbörande protokollförare åligger att med sin underskrift såväl å det för nämnden tillgängliga exemplaret av taxeringslängden som å ändringslängden vitsorda enligt nämndens beslut införda ändringar eller gjorda tillägg.

Vad i denna paragraf föreskrives om anteckningar i taxeringslängd och i ändringslängd gäller icke beslut, som i anledning av besvär enligt 123 § fattats av ordinarie prövningsnämnd efter taxeringsårets utgång eller av särskild prövningsnämnd.

99 §.

Länsprövningsnämndens ändringslängder, i huvudskrift eller bestyrkt avskrift, skola i den ordning, Kungl. Maj:t föreskriver, dels tillhandahållas dem,

*Kungl. Maj:ts förslag:**Utskottets förslag:*

som verkställa debitering av de på grund av taxeringen utgående utskylder, dels så snart ske kan offentligen framläggas inom vederbörande kommun under minst fjorton dagar.

100 §.

1 mom. Det åligger protokollföraren hos länsprövningsnämnden att senast den 10 november i rekommenderat brev med allmänna posten tillsända dels ägare eller därmed likställd innehavare av varje sådan fastighet, vilkens taxering varit föremål för nämndens efter särskild prövning meddelade beslut, dels ock varje skattskyldig, vilkens taxering för inkomst eller förmögenhet eller för avverkat virke varit föremål för nämndens efter särskild prövning meddelade beslut, underrättelse om beslutet medelst utdrag av nämndens protokoll. Vad nu sagts äger icke tillämpning, då beslutet inneburit allenast, att taxering för inkomst eller förmögenhet efter yrkande av annan än den skattskyldige rättats i avseende å felaktighet vid beräkningen eller införingen i inkomstlängden av ortsavdragen.

Har i fråga om taxering av fastighet annan än ägaren eller innehavaren av fastigheten eller i fråga om taxering för inkomst eller förmögenhet eller för avverkat virke annan än den skattskyldige besvärat sig, skall utdrag av nämndens protokoll rörande nämndens beslut inom samma tid och i samma ordning tillsändas jämväl klaganden.

2 mom. Stadgandena i 1 mom. skola icke gälla i fråga om beslut i anledning av besvär enligt 123 §. Utdrag av protokollet rörande dylikt beslut skall mot bevis tillställas i fråga om särskild fastighetstaxering ägaren eller innehavaren av den fastighet, besvären avse, samt i fråga om taxering för inkomst eller förmögenhet eller för avverkat virke den skattskyldige. Har i fall som nu nämnts annan än vederbörande fastighets ägare eller innehavare eller, beträffande taxering för inkomst eller förmögenhet eller för avverkat virke, annan än den skattskyldige besvärat sig, skall utdrag av protokollet mot bevis tillställas jämväl klaganden.

3 mom. Vad i 1 och 2 mom. är sagt om ägare eller därmed likställd innehavare av fastighet skall hava avseende jämväl å annan, som i stället för ägaren eller innehavaren är skattskyldig för den fastighet, varom fråga är.

4 mom. Å protokollsutdrag, som i 1 och 2 mom. omförmäles, skall vid utlämnandet finnas tecknad underrättelse om vad den har att iakttaga, som vill anföra besvär över beslutet.

101 §.

Innefattar länsprövningsnämnds beslut i anledning av besvär enligt 123 §, att taxering höjts eller överflyttats å annan, skall länsstyrelsen till dem, som hava att verkställa debitering av de på grund av taxeringen utgående utskylder, för verkställighet översända utdrag av prövningsnämndens protokoll.

Kungl. Maj:ts förslag:

Utskottets förslag:

102 §.

Stockholms stads prövningsnämnd sammanträder på överståthållarämbetets kallelse i Stockholm eller, i anseende till inträffade utomordentliga händelser, å annan samlingsort å tid, som överståthållarämbetet bestämmer sålunda, att nämndens sammanträden må vara avslutade senast den 31 oktober. Möter för ledamot hinder att tillstädeskomma, bör anmälan därom ofördröjligen göras hos överståthållarämbetet, som inkallar suppleant i hans ställe.

Nämnden är beslutför, då fem ledamöter äro tillstädes.

Kamreraren vid överståthållarämbetets avdelning för uppbördsärenden har att övervara nämndens sammanträden med skyldighet att i varje särskilt fall tillkännagiva sin uppfattning, dock utan rätt att deltaga i besluten.

103 §.

Stadgandena i 98 och 100 §§ skola hava motsvarande tillämpning beträffande Stockholms stads prövningsnämnd, dock med iakttagande, att justering av nämndens protokoll jämlikt 98 § fjärde stycket skall ske senast den 8 november, samt att avsändandet av utdrag av nämndens protokoll jämlikt 100 § 1 och 3 mom. skall ske senast den 20 november.

104 §.

Den mellankommunala prövningsnämnden sammanträder på ordförandens kallelse i Stockholm å sådan tid, att nämndens arbeten må vara avslutade senast den 5 oktober; dock må, i anseende till inträffade utomordentliga händelser, Kungl. Maj:t kunna förordna om annan samlingsort. Möter för ledamot hinder att tillstädeskomma, bör anmälan därom ofördröjligen göras hos ordföranden, som inkallar suppleant i hans ställe. Vid förfall för ordföranden skall vice ordföranden underrättas samt dennes suppleant inkallas.

Nämnden är beslutför, då fem medlemmar äro tillstädes.

Allmänna ombudet hos nämnden har att övervara nämndens sammanträden med skyldighet att i varje särskilt fall tillkännagiva sin uppfattning, dock utan rätt att deltaga i besluten.

105 §.

Alla beslut av den mellankommunala prövningsnämnden skola, med angivande i förekommande fall av skäl för avvikelse från skattskyldigs deklARATION, upptagas i nämndens protokoll, där jämväl, i händelse skattskyldig underlåtit att avgiva honom av allmänna ombudet hos nämnden avfordrad uppgift eller upplysning, anteckning om sådan försumlighet bör ske.

Taxering, som till följd av nämndens beslut tillkommit eller som blivit fastställd annorlunda än taxeringsnämnd bestämt, skall upptagas i särskild längd (*ändringslängd*). En sådan längd föres för varje län. Vad i detta

*Kungl. Maj:ts förslag:**Utskottets förslag:*

stykke stadgas skall icke gälla beträffande beslut, som fattats i anledning av besvär enligt 123 §.

Justering av protokollet skall verkställas inför nämnden eller inom åtta dagar, dock senast den 10 oktober, inför nämndens ordförande jämte allmänna ombudet och minst två av nämnden därtill utsedda ledamöter, vilka skola inställa sig på ordförandens kallelse. Justeringen bestyrkes genom ett av nämndens ordförande och två ledamöter å protokollet tecknat intyg.

Vederbörande protokollförare åligger att med sin underskrift å de hos nämnden förda längderna vitsorda deras riktighet.

106 §.

1 mom. Den mellankommunala prövningsnämndens ändringslängder skola inom tid, som Kungl. Maj:t bestämmer, översändas till vederbörande länsstyrelser. Det åligger längdförarna hos länsprövningsnämnderna och Stockholms stads prövningsnämnd att om den mellankommunala prövningsnämndens beslut verkställa enahanda anteckningar, som i 98 och 103 §§ äro föreskrivna beträffande beslut av länsprövningsnämnd och Stockholms stads prövningsnämnd.

2 mom. Utdrag av den mellankommunala prövningsnämndens protokoll skola av protokollföraren hos nämnden utsändas i överensstämmelse med stadgandena i 100 §.

3 mom. Innefattar den mellankommunala prövningsnämndens beslut i anledning av besvär enligt 123 §, att taxering höjts eller överflyttats å annan, skall protokollföraren översända utdrag av prövningsnämndens protokoll till vederbörande länsstyrelse, som har att vidtaga i 101 § omfördäld åtgärd för beslutets bringande till verkställighet.

III. Gemensamma bestämmelser rörande beskattningsnämndernas verksamhet.

107 §.

Länsstyrelsen har att vaka över att taxeringsarbetet ordnas och bedrives ändamålsenligt. Landskamreraren äger närvara vid sammanträde med beskattningsnämnd i första instans inom länet och därunder deltaga i överläggningarna men ej i besluten.

108 §.

Tjänsteman, som jämlikt 15 § 1 mom. förordnas att biträda vid taxeringsarbetet, har att i enlighet med de närmare föreskrifter, länsstyrelsen eller ordföranden i vederbörande beskattningsnämnd finner skäl meddela,

a) tillhandagå vid mottagandet och ordnandet av deklARATIONER och andra uppgifter till ledning vid taxering;

Kungl. Maj:ts förslag:

Utskottets förslag:

b) granska avlämnade deklARATIONER och uppgifter samt hos beskattningsnämndens ordförande göra de erinringar, vartill granskningen må giva anledning; samt

c) även i övrigt, i den mån så erfordras, lämna ordföranden biträde vid fullgörandet av dennes åligganden.

109 §.

Beskattningsnämnderna skola vid fullgörandet av sina uppdrag ställa sig till ovillkorlig efterrättelse de föreskrifter, skatte- och taxeringsförfattningarna innehålla, samt, efter samvetsgrann prövning av meddelade uppgifter och för övrigt kända förhållanden, efter bästa förstånd åsätta taxering, så att densamma varder i möjligaste måtto likformig och rättvis.

110 §.

Sammanträde med beskattningsnämnd skall hållas inom slutna dörrar; dock är skattskyldig berättigad att företräda inför nämnden för att meddela upplysningar rörande taxeringen, i vad honom angår. Såvitt utan hinder för taxeringsförrättningens fortgång sig göra låter, bör taxeringsnämnd på stället meddela skattskyldig begärd upplysning om honom påförd taxering.

111 §.

1 mom. Ordförande eller ledamot i beskattningsnämnd skall avträda, såväl då fråga förekommer om taxering, som angår honom själv, hans hustru, föräldrar, barn eller syskon eller oskift dödsbo, däri han äger del, som ock då fråga är om taxering av bolag eller förening, vars styrelse eller förvaltning han tillhör, eller fråga är om taxering av någon, för vilken han är förmyndare, god man enligt 11 kap. lagen om förmynderskap eller ombud.

2 mom. Den som tjänstgjort såsom ordförande eller ledamot i beskattningsnämnd må icke såsom landskamrerare taga befattning med taxering, i vars behandling inom nämnden han tidigare deltagit.

112 §.

Uppstå skiljaktiga meningar inom beskattningsnämnd och måste till följd därav omröstning anställas, skall denna vara öppen och den mening bliva gällande, vilken flertalet biträtt, eller, om rösterna utfalla lika, den som länder till den skattskyldiges förmån. Kan denna grund ej tillämpas, gälle den mening, som biträdes av ordföranden, även där denne eljest ej må deltaga i beslutet.

113 §.

Anser ordförande i beskattningsnämnd i första instans, att nämnden i ett eller annat hänseende icke iakttagit de föreskrifter, som gälla för taxeringen, eller icke verkställer taxeringen i överensstämmelse med upplysta och bestyrkta förhållanden, åligger det honom att sådant genast anmärka. Dylig anmärk-

*Kungl. Maj:ts förslag:**Utskottets förslag:*

ning ävensom nämndens i anledning därav meddelade yttrande skola i protokollet intagas.

Kan av någon anledning taxeringsförrättning icke företagas eller fortgå, bör anmälan därom av vederbörande nämnds ordförande göras hos länsstyrelsen för vidtagande av den åtgärd, förhållandet anses påkalla.

114 §.

Taxering till kommunal progressivskatt och till utjämningsskatt verkställas av den taxeringsnämnd och den prövningsnämnd, som förrätta skattskyldigs taxering till statlig inkomst- och förmögenhetsskatt, i samband med taxeringen till dylik skatt. Ifrågakommer fördelning av kommunal progressivskatt enligt bestämmelserna i 5 § 1 mom. andra stycket förordningen om kommunal progressivskatt, skall taxeringsnämnden uppgöra förslag till sådan fördelning. Detta förslag skall införas i taxeringsnämndens protokoll och underställas prövningsnämnden. Det åligger taxeringsnämndens ordförande att inom tre veckor efter taxeringsnämndens sista sammanträde genom utdrag av protokollet om förslaget underrätta såväl den skattskyldige som vederbörande kommun, församling och skoldistrikt.

Fördelning av kommunal progressivskatt verkställas av prövningsnämnden; och skall om dess beslut rörande fördelningen underrättelse medelst utdrag av nämndens protokoll översändas

dels i den ordning, som gäller för underrättelse om prövningsnämndens beslut i andra fall, förutom till den skattskyldige, jämväl till vederbörande kommun, församling och skoldistrikt,

dels i den ordning, Kungl. Maj:t föreskriver, till dem, som hava att verkställa debitering av utskylderna i fråga; dock skall sådan underrättelse om beslut av Stockholms stads prövningsnämnd icke avlätas till debiteringsförrättare i Stockholm.

I enlighet med föreskrift av Kungl. Maj:t skall behörig anteckning om fördelningen göras i inkomstlängden samt i avskrift av denna, som enligt 91 § 2 mom. skall finnas tillgänglig i kommunen.

115 §.

Eftertaxering enligt vad därom i skatteförfattningarna är stadgat verkställas av taxeringsnämnder och ordinarie prövningsnämnder. Om de vid dylik taxering följda grunderna skall fullständig redogörelse intagas i nämndernas protokoll, varjämte till den skattskyldige skall avlätas meddelande om eftertaxeringen i samma ordning, som gäller för meddelande till skattskyldig om avvikelse från deklaration.

116 §.

Kungl. Maj:t äger meddela de närmare föreskrifter angående ordnandet av beskattningsnämndernas arbete, som må erfordras utöver vad denna

Kungl. Maj:ts förslag:

Utskottets förslag:

förordning innehåller. Kungl. Maj:t fastställer jämväl formulär till anmaningar, underrättelse om avvikelse från deklaration eller annan till ledning för egen taxering lämnad uppgift, andra föreskrivna underrättelser med mera dylikt ävensom formulär till i denna förordning föreskrivna längder.

5 KAP.

Om fullföljd av talan.

Besvär över fastighetstaxeringsnämnds och taxeringsnämnds beslut.

117 §.

Över beslut av fastighetstaxeringsnämnd må besvär anföras hos fastighetsprövningsnämnden

av ägare eller därmed likställd innehavare av fastighet, såvitt fastigheten rör;

så ock av vederbörande kommun, municipalsamhälle, vägstyrelse och landsting.

Besvärerna skola, skriftligen avfattade, ingivas *i länen* till länsstyrelsen före klockan tolv på dagen den 15 maj eller, om då är helgdag, före klockan tolv på dagen nästföljande söckendag och *i Stockholm* till överståthållarämbetet före klockan tolv på dagen den 31 augusti eller, om då är helgdag, före klockan tolv på dagen nästföljande söckendag.

118 §.

Över beslut av taxeringsnämnd må besvär anföras

a) i fråga om taxering av fastighet:

av ägare eller därmed likställd innehavare av fastighet, såvitt fastigheten rör;

så ock av vederbörande kommun, municipalsamhälle, vägstyrelse och landsting;

b) i fråga om taxering för inkomst eller förmögenhet:

av skattskyldig, såvitt honom rör;

av vederbörande kommun, såvitt angår taxering till kommunal inkomstskatt, kommunal progressivskatt och, i samband med besvär rörande taxering till sistnämnda skatt, statlig inkomst- och förmögenhetsskatt;

av vederbörande municipalsamhälle, vägstyrelse och landsting, såvitt angår taxering till kommunal inkomstskatt;

c) i fråga om taxering för avverkat virke:

av skattskyldig, såvitt honom rör;

av vederbörande kommun;

*Kungl. Maj:ts förslag:**Utskottets förslag:*

så ock av vederbörande skogsvårdsstyrelse eller, såvitt angår virke, för vilket skogsvårdsavgift enligt vad därom är särskilt stadgat skall ingå till domänstyrelsen, vederbörande överjägmästare.

119 §.

1 mom. Besvär enligt 118 § skola, skriftligen avfattade och ställda till den prövningsnämnd, som enligt 96 § har att granska och pröva taxeringen i fråga, ingivas till länsstyrelsen i det län, där den överklagade taxeringsåtgärden företagits, därest ej sådant fall föreligger, som i 2 mom. här nedan avses.

Besvären skola ingivas i länen före klockan tolv på dagen den 15 juli eller, om då är helgdag, före klockan tolv på dagen nästföljande söckendag och i *Stockholm* före klockan tolv på dagen den 31 augusti eller, om då är helgdag, före klockan tolv på dagen nästföljande söckendag.

2 mom. Har skattskyldig haft förvärvskälla, som enligt kommunalskattelagens bestämmelser om beskattningsort är att hänföra till två eller flera prövningsdistrikt, skola besvär enligt 118 §, försåvitt de avse den skattskyldiges taxering för inkomst eller förmögenhet i den kommun, där han taxerats eller bort taxeras till statlig inkomst- och förmögenhetsskatt, eller i sådan annan kommun, dit förvärvskällan är att hänföra, skriftligen avfattade, ingivas till länsstyrelsen i något av de län, där sagda kommuner äro belägna.

Besvär, varom i första stycket förmäles, skola ingivas, därest Stockholm är en av de kommuner, där taxering ägt eller bort äga rum, före klockan tolv på dagen den 31 augusti eller, om då är helgdag, före klockan tolv på dagen nästföljande söckendag, och eljest före klockan tolv på dagen den 15 juli eller, om då är helgdag, före klockan tolv på dagen nästföljande söckendag.

3 mom. Angå besvär enligt 118 § skattskyldig, vilkens taxering enligt 96 § 2 mom. skall prövas av den mellankommunala prövningsnämnden, skall den myndighet, som mottagit besvären, omedelbart efter besvärstidens utgång översända besvären jämte förteckning å desamma till den mellankommunala prövningsnämnden.

120 §.

Om rätt till besvär ävensom om ordningen för besvärs anförande i fråga om taxeringsnämnds beslut enligt 14 och 15 §§ i lagen om allmän pensionsförsäkring stadgas i nämnda lag.

Besvär över fastighetsprövningsnämnds och prövningsnämnds beslut.

121 §.

Över beslut, som fastighetsprövningsnämnd eller ordinarie prövningsnämnd meddelat under taxeringsåret, må besvär anföras hos kammarrätten av

*Kungl. Maj:ts förslag:**Utskottets förslag:*

landskamreraren. Enahanda rätt att anföra besvär tillkommer vederbörande kommun, municipalsamhälle, vägstyrelse, landsting, skogsvårdsstyrelse och överjägmästare, i den mån de jämlikt 117 eller 118 § äga föra talan mot fastighetstaxeringsnämnds eller taxeringsnämnds beslut.

Över beslut, som nu nämnts, må ock besvär anföras hos kammarrätten av ägare eller därmed likställd innehavare av fastighet, såvitt angår taxering av fastigheten, så ock av skattskyldig, såvitt angår egen taxering för inkomst eller förmögenhet eller för avverkat virke, där han ej enligt 39 eller 49 § förlorat talan, i följande fall:

a) om han hos fastighetsprövningsnämnden eller prövningsnämnden inom föreskriven tid överklagat fastighetstaxeringsnämndens eller taxeringsnämndens beslut och hans talan därstädes icke bifallits; samt

b) om fastighetsprövningsnämnden eller prövningsnämnden ändrat den av fastighetstaxeringsnämnden eller taxeringsnämnden verkställda taxeringen, utan att sådan ändring påyrkats av klaganden.

I det under a) omnämnda fallet må besvären dock innefatta endast fullföljande helt eller delvis av yrkande, som klaganden framställt hos den överordnade nämnden.

I det under b) omnämnda fallet må talan icke innefatta längre gående yrkande än taxeringens bestämmande i enlighet med den underordnade nämndens beslut.

122 §.

1 mom. Besvär enligt 121 § skola, skriftligen avfattade, före klockan tolv å sista helgfria dagen i december månad under taxeringsåret ingivas till den länsstyrelse, som med motsvarande tillämpning av bestämmelserna i 119 § 1 och 2 mom. vederbör. Försummas något av vad nu föreskrivits, varda besvären icke upptagna till prövning; dock må icke den omständigheten, att besvären i stället för till vederbörande länsstyrelse ingivits eller insänts direkt till kammarrätten, utgöra hinder för besvärens upptagande till prövning, därest besvären till kammarrätten inkommit före utgången av den stadgade besvärstiden. I sådant fall skall kammarrätten omedelbart överlämna besvären till vederbörande länsstyrelse för vidare behandling enligt 2 mom.

2 mom. Omedelbart efter taxeringsårets utgång har länsstyrelsen att till kammarrätten insända förteckning å besvär, som anförts enligt 121 §. I denna förteckning skola besvär över taxering av fastighet upptagas för sig utan sammanblandning med övriga besvär.

Besvär över beslut av den mellankommunala prövningsnämnden skola av länsstyrelsen omedelbart översändas till allmänna ombudet hos denna nämnd; och har allmänna ombudet att, sedan vid besvären fogats de taxeringen vidkommande handlingarna ävensom utdrag av prövningsnämndens protokoll samt förklaringar inforrats från vederbörande, skyndsamligen till

*Kungl. Maj:ts förslag:**Utskottets förslag:*

kammarrätten överlämna samtliga handlingarna med de upplysningar och erinringar, besvären anses påkalla.

Vid övriga besvär har länsstyrelsen att foga såväl utdrag av taxeringslängd och beskattningsnämndernas protokoll, såvitt den överklagade taxeringsfrågan angår, som ock de till nämnderna i frågan ingivna handlingarna. Länsstyrelsen har därefter att infordra förklaringar från vederbörande samt skyndsamligen överlämna handlingarna till kammarrätten med erforderliga upplysningar och erinringar. Angå besvären taxering av fastighet, böra handlingarna vara till kammarrätten inkomna före utgången av april månad året näst efter taxeringsåret.

Besvär i vissa fall att anföras i särskild ordning.

123 §.

1 mom. Har fastighet uppförts för utgörande av fastighetsskatt i fall, där den är undantagen från skatteplikt eller där dess ägare eller innehavare jämlikt 15 § 1 mom. kommunalskattelagen är befriad från utgörande av sådan skatt för fastigheten,

eller har såsom skattskyldig för fastighet uppförts annan än den som vederbort,

eller har fastighet taxerats å mer än en ort eller eljest i fall, där taxering av fastigheten icke bort äga rum,

eller har under löpande taxeringsperiod nytt taxeringsvärde åsatts fastighet eller jämlikt 8 § sista stycket kommunalskattelagen taxeringsvärde fördelats å olika i taxeringsenhet ingående fastigheter eller delar av fastigheter eller framställning om vidtagande av sådan taxeringsåtgärd avslagits, men ägare eller därmed likställd innehavare av fastigheten icke erhållit föreskriven underrättelse därom före den 15 juni, därest beslut fattats av taxeringsnämnd i något av länen, men före den 1 augusti, därest beslutet fattats av taxeringsnämnd i Stockholm, och före den 1 december, därest beslutet fattats av prövningsnämnd,

eller har fastighet på grund av felräkning, misskrivning eller annat uppenbart förbiseende blivit felaktigt taxerad,

må fastighetens ägare eller därmed likställd innehavare uti den i 124 § angivna ordning häröver anföras besvär hos länsprövningsnämnden eller Stockholms stads prövningsnämnd eller, därest taxeringen redan varit föremål för beslut, som efter särskild prövning meddelats av fastighetsprövningsnämnd, länsprövningsnämnd eller Stockholms stads prövningsnämnd, hos kammarrätten.

2 mom. Den som taxerats till kommunal inkomstskatt eller till statlig inkomst- och förmögenhetsskatt för intäkt, vilken icke skall räknas till skatte-

*Kungl. Maj:ts förslag:**Utskottets förslag:*

pliktig inkomst, eller som taxerats till statlig inkomst- och förmögenhets- skatt för förmögenhetstillgång av sådant slag, som icke skall upptagas vid beräkning av skattepliktig förmögenhet,

den som taxerats till kommunal inkomstskatt, ehuru han ej är skyldig ut- göra sådan skatt för något slag av inkomst, eller som taxerats till kommu- nal inkomstskatt för inkomst av sådant slag, för vilket han ej är skatt- skyldig eller för vilket han ej är skattskyldig å den ort, där taxeringen skett,

den som taxerats till kommunal inkomstskatt för samma inkomst å mer än en ort,

den som taxerats till statlig inkomst- och förmögenhetsskatt, ehuru han ej är skyldig utgöra sådan skatt för något slag av inkomst eller förmögen- het, eller som taxerats till statlig inkomst- och förmögenhetsskatt för inkomst eller förmögenhetstillgång av sådant slag, för vilket han ej är skattskyldig,

den som taxerats till kommunal progressivskatt eller till utjämningskatt, ehuru han enligt 2 § förordningen om kommunal progressivskatt eller 2 § förordningen om utjämningskatt ej skall utgöra sådan skatt, eller som taxerats till kommunal progressivskatt eller till utjämningskatt för in- komst eller för förmögenhetstillgång av sådant slag, för vilket han ej är skattskyldig,

den som taxerats till statlig inkomst- och förmögenhetsskatt, till kom- munal progressivskatt eller till utjämningskatt å ort, där han icke är skatt- skyldig till sådan skatt,

den som taxerats för inkomst eller förmögenhet å ort, där han icke enligt stadgandena i 26 och 28 §§ varit skyldig att avgiva självdeklaration,

den som uti stadgad ordning avlämnat behörig självdeklaration och ej gjort sig skyldig till sådan underlåtenhet, som enligt 39 § 1 mom. andra punkten föranleder förlust av talan, men som blivit taxerad för inkomst eller förmögenhet med avvikelse från deklarationen och icke erhållit före- skrivnen underrättelse därom före den 15 juni, därest beslutet fattats av taxe- ringsnämnd i något av länen, men före den 1 augusti, därest beslutet fattats av taxeringsnämnd i Stockholm, och före den 1 december, därest beslutet fattats av prövningsnämnd,

den som eftertaxerats för inkomst eller förmögenhet men om efter- taxeringen icke erhållit föreskriven underrättelse inom tid som nyss nämnts,

så ock den, vilkens taxering för inkomst eller förmögenhet på grund av fel- räkning, misskrivning eller annat uppenbart förbiseende blivit felaktig,

må uti den i 124 § angivna ordning häröver anföra besvär hos prövnings- nämnd eller, därest taxeringen redan varit föremål för prövningsnämnds efter särskild prövning meddelade beslut, hos kammarrätten.

3 mom. Den som taxerats för avverkat virke i kommun, där han icke varit skyldig avgiva virkesdeklaration,

den som uti stadgad ordning avlämnat behörig virkesdeklaration men blivit taxerad för avverkat virke med avvikelse från deklarationen och icke erhållit

*Kungl. Maj:ts förslag:**Utskottets förslag:*

föreskriven underrättelse därom före den 15 juni, därest beslutet fattats av taxeringsnämnd i något av länen, men före den 1 augusti, därest beslutet fattats av taxeringsnämnd i Stockholm, och före den 1 december, därest beslutet fattats av prövningsnämnd,

den som eftertaxerats för avverkat virke men om eftertaxeringen icke erhållit föreskriven underrättelse inom tid som nyss nämnts,

så ock den, vilkens taxering för avverkat virke på grund av felräkning, misskrivning eller annat uppenbart förbiseende blivit felaktig,

må uti den i 124 § angivna ordning häröver anföra besvär hos prövningsnämnden eller, därest taxeringen redan varit föremål för prövningsnämnds efter särskild prövning meddelade beslut, hos kammarrätten.

4 mom. Rätt till besvär enligt 1, 2 och 3 mom. i anledning av förelupen felräkning, misskrivning eller annat uppenbart förbiseende tillkommer jämväl landskamreraren så ock vederbörande kommun, municipalsamhälle, vägstyrelse, landsting, skogsvårdsstyrelse och överjägmästare, i den mån de jämlikt 117 eller 118 § äga föra talan mot fastighetstaxeringsnämnds eller taxeringsnämnds beslut.

124 §.

1 mom. Besvär enligt 123 § skola, skriftligen avfattade, ingivas till den länsstyrelse, som med motsvarande tillämpning av bestämmelserna i 119 § 1 och 2 mom. vederbör, när det gäller besvär av skattskyldig, inom natt och år efter det utskylder avfordrats honom och, när det gäller besvär av annan, före utgången av kalenderåret näst efter taxeringsåret. Försummas något av vad sålunda föreskrivits, varda besvären icke upptagna till prövning; dock må icke den omständigheten, att besvär, som anföras hos kammarrätten, i stället för till vederbörande länsstyrelse ingivits eller insänts direkt till kammarrätten, utgöra hinder för besvärens upptagande till prövning, om besvären till kammarrätten inkommit före utgången av den stadgade besvärstiden. I sådant fall skall kammarrätten omedelbart överlämna besvären till vederbörande länsstyrelse för vidare behandling enligt 2 mom.

Avse besvären det fall, att taxeringsvärde åsatts fastighet å mer än en ort eller att skattskyldig blivit taxerad för samma inkomst eller förmögenhet eller för samma virke å mer än en ort, och hava utskylder därför avfordrats vederbörande å olika tider, räknas besvärstiden från det senaste kravet.

2 mom. Anföras besvär enligt 123 § 2 mom. beträffande taxering för inkomst eller förmögenhet i fall, då taxeringen enligt 96 § 2 mom. skall prövas av den mellankommunala prövningsnämnden, har den länsstyrelse, som mottagit besvären, att skyndsamt överlämna desamma till allmänna ombudet hos omförmälda nämnd. Före överlämnandet skall länsstyrelsen vid besvären foga såväl utdrag av inkomstlängd och taxeringsnämnds protokoll, såvitt den överklagade taxeringen angår, som ock de till taxeringsnämnden i frågan ingivna handlingarna, därest icke berörda utdrag

*Kungl. Maj:ts förslag:**Utskottets förslag:*

och handlingar på grund av stadgandet i 92 § tidigare blivit överlämnade, i vilket fall det åligger allmänna ombudet hos den mellankommunala prövningsnämnden att vid besvären foga ifrågavarande handlingar. Sedan besvärsakten blivit fullständigad enligt vad nu sagts, har allmänna ombudet att infordra förklaringar från vederbörande samt att därefter med eget yttrande överlämna målet till den ordinarie prövningsnämnden eller till den särskilda prövningsnämnden eller, därest taxeringen redan varit föremål för prövningsnämndens efter särskild prövning meddelade beslut, till kammarrätten, i vilket sistnämnda fall vid besvären skola fogas jämväl utdrag av nämndens protokoll och övriga hos nämnden befintliga handlingar i ärendet.

Anföras besvär enligt 123 § i andra fall än i nästföregående stycke avses, har den länsstyrelse, som mottagit besvären, att vid desamma foga såväl utdrag av taxeringslängd och beskattningsnämnds protokoll, såvitt den överklagade taxeringen angår, som ock övriga till ärendet hörande handlingar. Sedan därefter förklaringar över besvären infordrats från vederbörande och yttrande avgivits av landskamreraren, överlämnas handlingarna till den ordinarie prövningsnämnden eller den särskilda prövningsnämnden i prövningsdistriktet eller, därest taxeringen redan varit föremål för prövningsnämndens efter särskild prövning meddelade beslut, till kammarrätten.

125 §.

I fråga om klagan över prövningsnämnds beslut i anledning av besvär enligt 123 § skola stadgandena i 121 §, 122 § 1 mom. samt 122 § 2 mom. andra och tredje styckena hava motsvarande tillämpning; dock skola besvären ingivas före klockan tolv å sextionde dagen efter den, då klaganden av beslutet erhållit del, eller, om då är helgdag, före klockan tolv på dagen nästföljande söckendag. Angå besvären taxering av fastighet, böra handlingarna till kammarrätten insändas inom fyra månader efter det besvären inkommit till länsstyrelsen.

Om särskild sammansättning av kammarrätten vid handläggning av mål angående fastighetstaxering eller virkestaxering.

126 §.

1 mom. Vid handläggning i kammarrätten av mål angående fastighetstaxering eller virkestaxering skola delta tre av rättens ordinarie ledamöter, av vilka en efter Kungl. Maj:ts förordnande skall föra ordet, samt, beträffande fastighetstaxeringsmål, två av de särskilda ledamöter, om vilka i 2 mom. förmåles, och beträffande virkestaxeringsmål, två av de i samma mom. omförmälda särskilda ledamöter, vilka äga sakkunskap beträffande värdering av virke samt skogsmark och växande skog; dock må utevaros av en av de särskilda ledamöterna icke hindra måls avgörande, därest av övriga ledamöter tre äro om slutet ense.

*Kungl. Maj:ts förslag:**Utskottets förslag:*

2 mom. Kungl. Maj:t förordnar för fem år i sänder sju i praktiska värv förfarna män med god kännedom om fastighetsförhållandena i allmänhet att efter kallelse inträda såsom ledamöter i kammarrätten vid handläggning av mål, som i 1 mom. avses. Av dessa personer skola tre äga sakkunskap beträffande värdering av virke samt skogsmark och växande skog, två beträffande värdering av jordbruksfastighet i övrigt och två beträffande värdering av annan fastighet. Avgår sådan person under perioden, förordnar Kungl. Maj:t annan person i hans ställe för återstående tiden.

Vad i 12 § 3 mom. är stadgat om medlem i beskattningsnämnd skall hava motsvarande tillämpning beträffande här avsedda ledamöter i kammarrätten.

3 mom. Kungl. Maj:t äger meddela närmare föreskrifter angående inkallande av de i 2 mom. nämnda ledamöter till tjänstgöring i kammarrätten samt angående ordnandet av kammarrättens arbete med handläggning av mål angående fastighetstaxering och virkestaxering och därmed sammanhängande frågor.

Besvär över utslag av kammarrätten.

127 §.

Den som icke åtnöjes med kammarrättens utslag i taxeringsmål äger att, utom i fall som i andra stycket här nedan stadgas, däri hos Kungl. Maj:t söka ändring genom besvär, vilka, vid påföljd att besvären eljest icke varda upptagna till prövning, skola före klockan tolv å sextionde dagen efter den, då klaganden av utslaget erhållit del, eller, om då är helgdag, före klockan tolv på dagen nästföljande söckendag ingivas till finansdepartementet tillika med bevis om dagen för utslagets delfående.

Över utslag av kammarrätten i mål om fastighetstaxering, såvitt rörer tillämpning av 6 § 1 mom., 7, 8, 9, 10, 11 eller 12 § kommunalskattelagen, så ock i mål om virkestaxering må klagan icke föras.

Om särskilda taxeringsåtgärder i samband med prövning av besvär.

128 §.

1 mom. Om kammarrätten eller Kungl. Maj:t vid prövning av anförda besvär i taxeringsmål finner, att taxering verkställts å orätt ort eller å rätt ort underlåtits eller ej skett till riktigt belopp, äger kammarrätten eller Kungl. Maj:t, efter vederbörandes hörande, vidtaga erforderlig rättelse i taxeringen å ort som vederbör; dock må skattskyldigs hela taxering i sådant fall icke höjas utöver vad beskattningsnämnderna bestämt, därest besvären icke innefatta yrkande om sådan höjning. Jämväl må, om någon av kammarrätten eller Kungl. Maj:t befrias från taxering på den grund, att annan person bort i stället taxeras, kammarrätten eller Kungl. Maj:t överflytta taxeringen å denne.

*Kungl. Maj:ts förslag:**Utskottets förslag:*

Äro makar var för sig taxerade, äger kammarrätten eller Kungl. Maj:t, där ändring göres i den enes taxering, även i den andres taxering vidtaga av ändringen påkallad rättelse, såvitt angår tillämpning av 52 § 1 mom. kommunalskattelagen eller 19 § 1 mom. förordningen om statlig inkomst- och förmögenhetsskatt.

2 mom. Vid prövningsnämnds prövning av besvär enligt 123 § skola bestämmelserna i 1 mom. hava motsvarande tillämpning å prövningsnämnden; dock skall, därest under länsprövningsnämnds eller Stockholms stads prövningsnämnds handläggning av besvär enligt 123 § fråga uppkommer om vidtagande av här ovan omförmäld åtgärd beträffande taxering inom annat prövningsdistrikt än det, som besvären angå, ärendet i hela dess vidd överlämnas till avgörande av den mellankommunala prövningsnämnden.

129 §.

Därest efter taxeringsårets utgång fastighets taxeringsvärde i anledning av anförda besvär ändras eller taxeringsvärde åsättes fastighet, som icke blivit taxerad, har prövningsnämnden i det prövningsdistrikt, där fastigheten är belägen, att efter anmälan av landskamreraren vidtaga däremot svarande åtgärd för efterföljande år under taxeringsperioden, där ej beträffande fastigheten sådant förhållande inträffat, som jämlikt 12 § 2 mom. kommunalskattelagen bör föranleda åsättande av nytt taxeringsvärde.

Sådan anmälan hos prövningsnämnden må ock göras av fastighetens ägare eller därmed likställd innehavare eller, om besvären anförts av annan än ägaren eller innehavaren, av denne.

130 §.

Därest efter anförda besvär eller eljest taxering till kommunal inkomstskatt eller till statlig inkomst- och förmögenhetsskatt ändras eller bliver någon påförd, skall samtidigt vidtagas den ändring i taxering till kommunal progressivskatt eller till utjämningskatt, som därav må föranledas.

Allmänna föreskrifter rörande fullföljd av talan.

131 §.

1 mom. Besvär rätt liksom för ägare eller därmed likställd innehavare av fastighet tillkommer jämväl annan, som uppförts eller bort uppföras såsom skattskyldig för fastighet, så ock arrendator, vilken jämlikt avtal, ingånget efter kommunalskattelagens ikraftträdande, gentemot ägaren eller innehavaren har att ansvara för fastighetsskatt, som belöper å den arrenderade fastigheten.

2 mom. Finnas i stad två eller flera territoriella församlingar, vilka var för sig äga enligt kyrkostämmas beslut av sina medlemmar uttaga allmän

*Kungl. Maj:ts förslag:**Utskottets förslag:*

kommunalskatt, tillkommer sådan församling samma besvärsrätt som kommun. Detsamma gäller församling å landet eller skoldistrikt, där församlingens eller skoldistriktets område icke sammanfaller med kommunens område.

132 §.

Den som vill anföra besvär över beskattningsnämnds beslut är berättigad att, då han i sådant avseende anmäler sig hos vederbörande myndighet eller tjänsteman, kostnadsfritt erhålla för dylikt besluts överklagande erforderligt utdrag av taxeringslängd samt av nämndens protokoll; och må ej heller lösen fordras för andra protokollsutdrag och expeditioner, som till följd av vederbörande nämnders beslut böra utfärdas.

133 §.

Besvär, varom i denna förordning förmäles, må jämte tillhörande handlingar kunna, under iakttagande av stadgad tid och ordning, på klagandens eget äventyr i betalt brev med allmänna posten insändas till vederbörande myndighet.

134 §.

Ordförande i beskattningsnämnd i första instans är skyldig att, då sådant av vederbörande myndighet påfordras, avgiva förklaring över besvär angående taxering. Vid förfall för ordföranden må förklaringsskyldigheten åläggas någon av nämndens ledamöter. Beskattningsnämnd må icke åläggas förklaringskyldighet, och må ej heller av beskattningsnämnd behandlad taxeringsfråga till nämnden återförvisas till förnyad behandling.

135 §.

Har genom utslag av kammarrätten eller Kungl. Maj:t taxering höjts eller överflyttats å annan, åligger det vederbörande länsstyrelse, sedan länsstyrelsen av utslaget erhållit del, att skyndsamt till dem, som hava att verkställa debitering av de på grund av taxeringen utgående utskylder, överända avskrift av utslaget för verkställighet.

6 KAP.

Särskilda föreskrifter.

136 §.

Vid kronoräkenskapernas granskning inom riksräkenskapsverket må med avseende å verkställd taxering anmärkning framställas allenast i fråga om uträknande enligt förordningen om statlig inkomst- och förmögenhetsskatt av skatteprocent och skattens grundbelopp för svenskt aktiebolag och svenskt solidariskt bankbolag eller uträknande enligt förordningen om utjämningskatt av skattens grundbelopp.

Kungl. Maj:ts förslag:

Utskottets förslag:

137 §.

Konungen äger meddela de närmare föreskrifter med avseende å taxeringsförfarandet, som finnas erforderliga för tillämpning av överenskommelser och förordnanden, varom sägs i 72 § kommunalskattelagen och 29 § förordningen om statlig inkomst- och förmögenhetsskatt.

7 KAP.

Ansvarsbestämmelser.

138 §.

Där ordförande i beskattningsnämnd i första instans, utan att vara hindrad av laga förfall, underlåter att vidtaga erforderliga åtgärder för nämndens sammanträde eller att inom föreskriven tid avlämna nämndens längder och övriga handlingar, vare straffet böter femtio kronor. Infinner han sig icke å den av honom för nämndens sammanträde utsatta ort och tid och kan han ej visa laga förfall, böte tjugufem kronor. Ledamot i nämnden eller tillkallad suppleant, som utan laga förfall utebliver från sammanträde, böte tio kronor.

139 §.

Den som blivit utsedd till medlem i prövningsnämnd eller blivit inkallad i stället för ordinarie ledamot och utan vederbörligen anmält laga förfall utebliver från nämndens sammanträde skall, därest nämnden till följd av hans utevaro icke varder beslutför, böta tjugufem kronor.

140 §.

Den som bryter mot vad i 57 § är stadgat vare, där han ej för sin förseelse är underkastad ansvar för tjänstefel, straffad med böter från och med tjugufem till och med femhundra kronor och vare därjämte skyldig gottgöra skada, som genom sådan förseelse uppkommit.

141 §.

1 mom. Hörsammas ej anmaning att inkomma med självdeklaration, som bort avgivas på grund av 26 § 1 mom., vare den försumlige förfallen till böter, motsvarande, då fråga är om allmän självdeklaration, en tiondel av den inkomst- och förmögen-

§ 141.

1 mom. Hörsammas ej anmaning att inkomma med självdeklaration, som bort avgivas på grund av 26 § 1 mom., vare den försumlige förfallen till böter, motsvarande, då fråga är om allmän självdeklaration, en tiondel av den inkomst- och förmögen-

Kungl. Maj:ts förslag:

hetsskatt, som påföres den skattskyldige, dock minst tio kronor, och, då fråga är om särskild självdeklaration, femtio öre för varje full skattekrona, som påföres den skattskyldige på grund av den taxering, varom fråga är, i båda fallen dock minst tio kronor.

Har den, som först efter anmaning enligt 26 § 2 mom. är pliktig avgiva självdeklaration, underlåtit att hörsamma sådan anmaning, och underlåter han jämväl att hörsamma förnyad anmaning, vare han förfallen till enahanda bötesstraff.

2 mom. Hörsammass ej anmaning att inkomma med virkesdeklaration, som bort avgivas på grund av 43 § 1 mom., vare den försumlige förfallen till böter, motsvarande tjugu öre för varje etthundra kronor av det rotvärde, som åsättes det avverkade virket, dock minst tio kronor.

Har den, som först efter anmaning enligt 43 § 2 mom., är pliktig avgiva virkesdeklaration, underlåtit att hörsamma sådan anmaning och underlåter han jämväl att hörsamma förnyad anmaning, vare han förfallen till enahanda bötesstraff.

Utskottets förslag:

hetsskatt, som påföres den skattskyldige, dock minst tio kronor, och, då fråga är om särskild självdeklaration, femtio öre för varje full skattekrona, som påföres den skattskyldige på grund av den taxering, varom fråga är, i vardera fallet dock minst tio kronor.

3 mom. Har skattskyldig, som i 36 § 1 mom. tredje stycket omförmäles och som vid avlämnande av självdeklaration begagnar i nämnda stycke medgivet anstånd, underlåtit att inom föreskriven tid göra behörig anmälan om anståndets begagnande, eller har delägare i vanligt handelsbolag, kommanditbolag eller rederi, som vid avlämnande av självdeklaration med stöd av 36 § 1 mom. femte stycket begagnar liknande anstånd, underlåtit att inom föreskriven tid göra behörig anmälan om anståndets begagnande, straffes med böter, tio kronor. Lag samma vare, där skattskyldig, som i 36 § 1 mom. tredje stycket omförmäles, eller delägare i vanligt handelsbolag, kommanditbolag eller rederi

Kungl. Maj:ts förslag:

3 mom. Straff för förseelse, varom i denna paragraf sägs, inträder icke, där den försumlige visar giltig ursäkt för sin underlåtenhet.

4 mom. Vad i 1 och 2 mom. stadgas äger icke tillämpning i fråga om deklaration, som skolat avgivas för staten, landsting, kommun eller annan dylik menighet; ej heller beträffande deklaration för annan skattskyldig, därest den försumlige för sin underlåtenhet är underkastad ansvar för tjänstefel.

142 §.

Vid underlåtenhet att behörigen fullgöra vad i 18, 23, 33, 34 eller 35 §, 42 § 2 mom. eller 47 § är stadgat skall den försumlige, där han ej för underlåtenheten är underkastad ansvar för tjänstefel, böta tjugufem kronor.

Utskottets förslag:

vid avlämnande av virkesdeklaration begagnar liknande anstånd, men underlåtit att inom föreskriven tid göra behörig anmälan om anståndets begagnande.

4 mom. Straff för förseelse, varom i denna paragraf sägs, inträder icke, där den försumlige visar giltig ursäkt för sin underlåtenhet.

5 mom. Vad i 1 och 2 mom. stadgas äger icke tillämpning i fråga om deklaration, som skolat avgivas för staten, landsting, kommun eller annan dylik menighet; ej heller skall vad i 1, 2 eller 3 mom. stadgas hava tillämpning, då fråga är om deklaration eller anmälan för annan skattskyldig, därest den försumlige för sin underlåtenhet är underkastad ansvar för tjänstefel.

142 §.

Vid underlåtenhet att behörigen fullgöra vad i 18, 19, 23, 33, 34 eller 35 §, 42 § 2 mom. eller 47 § är stadgat skall den försumlige, där han ej för underlåtenheten är underkastad ansvar för tjänstefel, böta tjugufem kronor.

143 §.

1 mom. Har någon i självdeklaration eller annan uppgift eller upplysning, som av honom avgivits till ledning vid taxering för inkomst eller förmögenhet, mot bättre vetande lämnat oriktigt meddelande, som är ägnat att leda till frihet från taxering eller till för låg taxering, böte, om det oriktiga meddelandet blivit vid taxeringen följt, högst fem gånger den inkomst- och förmögenhetsskatt, som därigenom undandragits, och i annat fall högst fem gånger den inkomst- och förmögenhetsskatt, som skulle hava undandragits, i händelse det oriktiga meddelandet blivit följt vid taxeringen, i vartdera fallet dock minst tjugufem kronor. Därest det oriktiga meddelandet avsett förhållande, som utövat eller kunnat utöva inverkan allenast å taxering till kommunal in-

*Kungl. Maj:ts förslag:**Utskottets förslag:*

komstskatt, vare straffet böter, om det oriktiga meddelandet blivit vid taxeringen följt, högst tjugufem öre för varje skatteöre, som därigenom kommit att icke påföras den skattskyldige, och i annat fall högst tjugufem öre för varje skatteöre, som icke skulle påförts den skattskyldige, därest det oriktiga meddelandet blivit följt vid taxeringen, i vartdera fallet dock minst tjugufem kronor.

Har någon till ledning vid virkestaxering lämnat sådant oriktigt meddelande, som i första stycket sägs, böte, om det oriktiga meddelandet blivit vid taxeringen följt, högst en krona för varje tiotal kronor rotvärde, som därigenom icke blivit taxerat, och i annat fall högst en krona för varje tiotal kronor rotvärde, som icke skulle hava taxerats, i händelse det oriktiga meddelandet blivit följt vid taxeringen, i vartdera fallet dock minst tjugufem kronor.

2 mom. Har oriktigt meddelande, varom i 1 mom. förmäles, icke lämnats mot bättre vetande, men har den som lämnat meddelandet vid dess avgivande gjort sig skyldig till grov vårdslöshet, skall vad i 1 mom. stadgas hava motsvarande tillämpning; dock må böterna bestämmas till högst hälften av vad i nämnda mom. sägs, men likväl ej lägre än tjugufem kronor.

3 mom. Straff för förseelse, varom i denna paragraf sägs, inträder icke, därest den skyldige, innan vederbörande taxeringsnämnd avslutat sitt arbete, av egen drift beriktigt det oriktiga meddelandet.

4 mom. Vad i 1 och 2 mom. stadgas äger icke tillämpning, då den som lämnat det oriktiga meddelandet för sin förseelse är underkastad ansvar för tjänstefel.

144 §.

1 mom. Förseelse, som i 140, 141 eller 143 § förmäles, åtalas vid allmän domstol.

Åtal jämlikt 141 eller 143 § skall, då den deklarations- eller uppgiftsskyldige här i riket har hemortskommun, anhängiggöras vid den allmänna underrätt, inom vars domvärjo hemortskommunen är belägen, och eljest vid allmänna underrätten i den ort, där den taxering skall äga rum, för vilken deklARATIONEN, UPPGIFTEN eller UPPLYSNINGEN skolat ligga till grund.

Förseelse, som i 141 eller 143 § sägs, är föremål för allmänt åtal, men förseelse, som i 140 § förmäles, må, där den ej innefattar tjänstefel, av allmän åklagare åtalas endast där målsägande angivit densamma till åtal.

2 mom. Där, i andra fall än i 1 mom. avses, till följd av uraktlåtet fullgörande av de i denna förordning meddelade föreskrifter eller av annan orsak fråga uppstår om tillämpning av stadgat bötesansvar eller förelagt vite, skall av vederbörande landskamrerare, ordförande eller ledamot i beskattningsnämnd i första instans eller annan behörig person anmälan därom göras hos länsstyrelsen, som har att, efter prövning av härvid

*Kungl. Maj:ts förslag:**Utskottets förslag:*

förekommande förhållanden, förordna om uttagandet av de böter eller viten, vartill någon finnes hava gjort sig förfallen, samt vidtaga de åtgärder, som anmäld försummelse eller utebliven verkställighet av vad i denna förordning stadgas för övrigt kan påkalla.

3 mom. Den som icke åtnöjes med av länsstyrelse givet beslut, varigenom han på grund av ovan meddelade stadganden blivit fälld till böter eller utgivande av vite, äger att, med iakttagande av vad i allmänhet är stadgat angående dylika besluts överklagande, över beslutet anföra besvär hos kammarrätten. Besvären skola före klockan tolv å trettionde dagen efter den, då klaganden av beslutet erhållit del, eller, om då är helgdag, före klockan tolv på dagen nästföljande söckendag ingivas till länsstyrelsen vid påföljd, om den tid försittes, att besvären icke varda upptagna till prövning; dock må icke den omständigheten, att besvären i stället för till sistnämnda myndighet ingivits eller insänts till kammarrätten, utgöra hinder för deras upptagande till prövning, därest besvären till kammarrätten inkommit före utgången av den stadgade besvärstiden. I sådant fall skola besvären omedelbart överlämnas till länsstyrelsen.

Sedan besvären inkommit till länsstyrelsen, har länsstyrelsen att infordra förklaringar från vederbörande samt skyndsamligen överlämna handlingarna till kammarrätten med det yttrande, vartill omständigheterna giva anledning.

Om klagan över kammarrättens utslag på besvär, som i detta mom. avses, gäller vad i 127 § första stycket är sagt; dock må klagan ej föras i fråga om ansvar för försummelse vid fullgörande av deklarations- eller uppgiftsskyldighet med avseende å virkestaxering.

Vid prövning av besvär över utdömande av vite må jämväl fråga, huruvida vite bort föreläggas, komma under bedömande.

4 mom. Böter och viten, som ådömas enligt denna förordning, tillfalla kronan. Saknas tillgång till deras gäldande, skola de förvandlas efter allmän strafflag.

8 KAP.

Om kostnader för taxeringsarbetet.

145 §.

1 mom. Av statsmedel bestridas:

1) ersättning åt ordförandena i beredningsnämnderna, fastighetstaxeringsnämnderna och taxeringsnämnderna, åt de av länsstyrelsen förordnade ledamöterna i fastighetstaxeringsnämnderna samt åt kronoombuden i taxeringsnämnderna;

2) ersättning åt kamreraren vid överståthållarämbetets avdelning för upp-
bördsärenden för hans befattning med taxeringen i Stockholm;

3) bidrag till kostnader, som kommun åtagit sig för särskilda anstalter för taxeringsarbetet genom tillhandahållande av tjänstemän enligt 15 § 1

*Kungl. Maj:ts förslag:**Utskottets förslag:*

mom. eller annorledes, därest Kungl. Maj:t finner dessa anstalter äga särskilt värde för det allmänna;

4) gottgörelse för det i samband med taxeringsförrättningarna jämlikt 15 § 2 mom. lämnade biträde av städernas tjänstemän; samt

5) kostnader för taxeringen, vilka omförmälas i 5 mom. samt 7—12 mom. här nedan.

2 mom. Det åligger länsstyrelsen att de år, då allmän fastighetstaxering äger rum, senast den 1 maj, i Stockholm senast den 20 juli, till Kungl. Maj:t inkomma med yttrande angående den ersättning, som för bestyr med nyssnämnda taxering inom länet bör tillkomma envar av de personer, vilka enligt bestämmelserna i 1 mom. 1) och 4) äro därtill berättigade, och skola därvid angivas de grunder, som varit bestämmande vid ersättningarnas beräkande.

Motsvarande yttrande beträffande årlig taxering skall av länsstyrelsen av-
givas senast den 20 juli under taxeringsåret.

I yttrande, som överståthållarämbetet avgiver, bör jämväl upptagas förslag till ersättning åt kamreraren vid överståthållarämbetets avdelning för uppbördsärenden.

Yttrande enligt detta mom. skall tillika innehålla uppgift, då det gäller allmän fastighetstaxering, om taxeringsvärdet å all fastighet i länet enligt fastighetstaxeringsnämndernas beslut samt eljest om länets hela inkomst- och förmögenhetsskattesumma enligt taxeringsnämndernas beslut.

3 mom. Kommun, som vill framställa anspråk på särskild ersättning enligt 1 mom. 3), har att, såvitt angår allmän fastighetstaxering i länen, senast den 10 april under taxeringsåret och, såvitt angår allmän fastighetstaxering i Stockholm eller årlig taxering såväl i Stockholm som i länen, senast den 1 juli under taxeringsåret till länsstyrelsen inkomma med framställning därom med angivande av grunderna för ersättningsbeloppets beräkande.

Länsstyrelsen har att med eget utlåtande över framställningen överlämna densamma till Kungl. Maj:t vid avgivande av yttrande enligt 2 mom. första och andra styckena.

4 mom. Efter prövning av de yttranden och framställningar, som inkommit jämlikt 2 och 3 mom., bestämmer Kungl. Maj:t, huru mycket skall ställas till förfogande för varje fastighetsprövningsnämnd och länsprövningsnämnd samt för Stockholms stads prövningsnämnd och huru mycket skall till kommun utanordnas.

Därvid må vad som ställes till fastighetsprövningsnämndernas och, såvitt angår allmän fastighetstaxering, Stockholms stads prövningsnämnds förfogande för ersättning åt ordförandena i berednings- och fastighetstaxeringsnämnderna samt åt de av länsstyrelserna förordnade ledamöterna i fastighetstaxeringsnämnderna, för ersättning åt kamreraren vid överståthållarämbetets avdelning för uppbördsärenden samt för det i samband med allmän fastighetstaxering jämlikt 15 § 2 mom. lämnade biträde av städernas tjänste-

*Kungl. Maj:ts förslag:**Utskottets förslag:*

män^v jämte vad som utanordnas till kommuner utgöra sammanlagt högst ett belopp, motsvarande två hundra delar procent av taxeringsvärdet å all fastighet i riket, sådant detta värde beräknats enligt fastighetstaxeringsnämndernas beslut.

Vad som ställes till länsprövningsnämndernas och, såvitt angår årlig taxering, Stockholms stads prövningsnämnds förfogande för ersättning åt ordförandena och kronombuden i taxeringsnämnderna, för ersättning åt kamreraren vid överståthållarämbetets avdelning för uppboresärenden samt för det i samband med taxeringsarbetet jämlikt 15 § 2 mom. lämnade biträde av städernas tjänstemän jämte vad som utanordnas till kommuner må sammanlagt utgöra högst ett belopp, motsvarande fyra procent av summan av inkomst- och förmögenhetsskattens grundbelopp för hela riket, sådan denna summa beräknats enligt taxeringsnämndernas beslut.

Till prövningsnämnd sålunda anvisat belopp äger nämnden efter förslag av länsstyrelsen fördela mellan de till ersättning berättigade. Vid ersättningarnas fördelning bör fästas avseende på den för de särskilda uppdragens utförande erforderliga och därå nedlagda skicklighet, tid och arbete, och bör i förekommande fall jämväl tagas i betraktande ersättning, som kan hava blivit vederbörande av kommun tillerkänd och kommunen av statsmedel gottgjord.

5 mom. Till gäldande av de av fastighetsprövningsnämnds, länsprövningsnämnds eller Stockholms stads prövningsnämnds arbeten föranledda utgifter, såsom gottgörelse åt tjänsteman, som jämlikt 16 § 2 mom. förordnats att för vissa fall fullgöra landskamrerarens åligganden, ersättning för biträde åt landskamrerare vid förberedande göromål, arvode för protokoll- och längdföringen, nödiga tryckningskostnader samt gottgörelse för upppassning hos nämnden, må vederbörande nämnd efter förslag av länsstyrelsen använda erforderligt belopp, såvitt ej nedan annorlunda stadgas.

6 mom. Angående de av fastighetsprövningsnämnd eller av prövningsnämnd enligt 4 och 5 mom. beviljade beloppen och dessas fördelning bör särskilt utdrag av nämndens protokoll avlätas till länsstyrelsen, varefter beloppen i vanlig ordning utbetalas.

7 mom. Sakkunnig erhåller för av honom verkställd utredning eller undersökning gottgörelse, som bestämmes av länsstyrelsen eller, då den sakkunnige biträtt den mellankommunala prövningsnämnden eller allmänna ombudet hos samma nämnd, av Kungl. Maj:t.

8 mom. De personer, som jämlikt 58 § 2 mom. eller 75 § inkallats av länsstyrelsen för meddelande av upplysningar eller för överläggningar rörande taxeringsarbetet,

de personer, som till sammanträde enligt 59 § 1 eller 2 mom. särskilt inkallats av länsstyrelsen eller till sammanträde enligt 67 § 2 mom. inkallats efter sådan myndighets medgivande,

de ordförande i beredningsnämnd och i fastighetstaxeringsnämnd, som på vederbörlig kallelse inställt sig till sådant sammanträde, som omförmäles i 59 § 1 mom.,

*Kungl. Maj:ts förslag:**Utskottets förslag:*

de ordförande och ledamöter i fastighetstaxeringsnämnd i stad, som på vederbörlig kallelse inställt sig till sådant sammanträde, varom förmäles i 59 § 2 mom.,

de ordförande eller ledamöter i fastighetstaxeringsnämnd eller i taxeringsnämnd, som på vederbörlig kallelse inställt sig före eller under fastighetsprövningsnämnds eller prövningsnämnds sammanträde för meddelande av upplysningar, ävensom

de medlemmar i fastighetsprövningsnämnd eller i prövningsnämnd, som efter vederbörlig kallelse inställt sig före vederbörande nämnds sammanträde för meddelande av upplysningar eller som deltagit i sammanträde med nämnden,

äga att för inställelsen åtnjuta, om de äro bosatta å annan ort än sammanträdesorten, traktamentsersättning under såväl sammanträdes- som resedagar med sexton kronor om dagen och övrig resekostnadsersättning enligt vad som på grund av allmänna resereglementet utgår till nämndeman samt, om de äro bosatta å sammanträdesorten, traktamentsersättning med tolv kronor om dagen.

Ersättning efter ovannämnda grunder tillkommer jämväl den som efter länsstyrelsens förordnande fört protokoll vid sammanträde enligt 59 § 1 eller 2 mom. eller 75 §, medlem i prövningsnämnd för närvaro vid protokolljustering så ock sakkunnig, som biträtt i taxeringsfrågor.

9 mom. Ersättning till lappfogde för inställelse vid sammanträde med taxeringsnämnd enligt 83 § 2 mom. utgår enligt allmänna resereglementet.

10 mom. Ordföranden i den mellankommunala prövningsnämnden och allmänna ombudet hos nämnden åtnjuta arvode med belopp, som bestämmas av Kungl. Maj:t.

Ersättning åt de till allmänna ombudets förfogande ställda biträden, åt protokoll- och längdförare hos nämnden samt åt övrig hos nämnden anställd kanslipersonal bestämmas likaledes av Kungl. Maj:t.

Till bestridande av övriga av nämndens verksamhet föranledda utgifter anvisar Kungl. Maj:t, efter förslag av nämnden, erforderliga medel.

11 mom. I 126 § 2 mom. omförmäld ledamot av kammarrätten, som icke är befattningshavare i statens tjänst, åtnjuter för tid, varunder han varit inkallad till tjänstgöring, arvode med tjugufyra kronor om dagen, om han är bosatt i Stockholm, och med trettiofyra kronor om dagen, om han är bosatt utom Stockholm. Är sådan ledamot befattningshavare i statens tjänst, skall han för tjänstgöringen åtnjuta, jämte ersättning för avlöningsförmåner, som han får avstå under tjänstledighet för ifrågavarande uppdrag, arvode med belopp, som bestämmas av Kungl. Maj:t. Därjämte skall ledamot i förekommande fall för resedagar åtnjuta rese- och traktamentsersättning enligt allmänna resereglementet.

12 mom. Angående gottgörelse för verkställande av undersökning, varom i 71 § förmäles, förordnar Kungl. Maj:t.

Kungl. Maj:ts förslag:

Utskottets förslag:

146 §.

1 mom. Av kommun valda ledamöter i beredningsnämnd och i fastighets-taxeringsnämnd ävensom av kommun jämlikt 8 § 3 mom. valda ledamöter i taxeringsnämnd äga, därest sådant beslutas av vederbörande kommun, att av kommunens medel åtnjuta dels traktamentsersättning under såväl sammanträdes- som resedagar med högst tio kronor om dagen, dels ock, då de icke äro bosatta å förrättningsorten, övrig resekostnadsersättning med högst vad som på grund av allmänna resereglementet utgår till nämndeman. Ersättning efter enahanda grunder må av kommunens medel utgå jämväl till ordningsman i lappby för inställelse vid sammanträde enligt 83 § 2 mom.

De av landsting utsedda ledamöterna i fastighetstaxeringsnämnd äga för sin inställelse vid nämndens sammanträden och vid sådana sammanträden, som omförmälas i 59 § 1 och 3 mom. samt 66 § 2 mom., åtnjuta ersättning av landstingets medel efter de i föregående stycke angivna grunder, dock att traktamentsersättningen, om landstinget så beslutar, må utgå med högst femton kronor om dagen.

2 mom. Jämte gottgörelse, som enligt 1 mom. första stycket beslutas, må efter kommunens bestämmande utgå arvode till sådan ledamot i taxeringsnämnd, som omförmäles i 8 § 4 mom. Arvodet må icke överstiga vad på grund av omfattningen av ledamotens göromål enligt 81 § kan anses skäligt och ej heller bestämmas med hänsyn till den inkomst av tjänst, yrke eller näring, som ledamoten genom uppdragets fullgörande går förlustig, eller göras beroende av huru taxeringen utfallit.

3 mom. Skogsvårdsombud åtnjuter ersättning, som vederbörande skogsvårdsstyrelse eller, då skogsvårdsombud utsetts av överjägmästare, domänstyrelsen anvisar av till dess förfogande stående skogsvårdsmedel.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1929; dock skola förordningens bestämmelser om åtgärder, vilka för verkställande av taxering skola enligt denna förordning företagas före taxeringsårets ingång, träda i kraft dagen efter den, då förordningen, enligt därå meddelad uppgift, från trycket utkommit i Svensk författningssamling.

Genom denna förordning upphäves förordningen den 28 oktober 1910 (nr 117) om taxeringsmyndigheter och förfarandet vid taxering, sådan den lyder efter de ändringar i eller tillägg till densamma, som innehållas i senare därom utfärdade författningar.

Efter det den nya förordningen trätt i kraft, skall iakttagas:

1. Stadgandena i 26 § 1 mom. om deklarationsskyldighet för den, som näst-föregående år varit taxerad till kommunal inkomstskatt, skola år 1929 gälla den, som år 1928 varit taxerad till bevillning för inkomst.

*Kungl. Maj:ts förslag:**Utskottets förslag:*

2. I fråga om mål och ärenden, som avse taxering, verkställd före år 1929, skola äldre bestämmelser fortfarande gälla; dock skall vad i 126 § stadgas om särskild sammansättning av kammarrätten vid handläggning av mål angående fastighetstaxering tillämpas jämväl beträffande mål och ärenden, som avse taxering av fast egendom år 1928.

3. Har Kungl. Maj:t jämlikt 51 § 2 mom. förordningen den 28 oktober 1910 om taxeringsmyndigheter och förfarandet vid taxering, sådant detta mom. lyder enligt förordningen den 27 juni 1927 (nr 312), förordnat personer att för tiden intill utgången av år 1933 efter kallelse inträda såsom ledamöter i kammarrätten vid handläggning av mål angående taxering av fast egendom, skola dessa förordnanden i vad de avse åren 1929—1933 anses meddelade jämlikt 126 § 2 mom. i den nya förordningen.

4. Där i lag eller författning förekommer hänvisning till lagrum, som ersatts genom bestämmelse i denna förordning, skall denna i stället tillämpas.

Bilaga 14.

Kungl. Maj:ts förslag:

Utskottets förslag:

Förslag

till

förordning om ändrad lydelse av 5 § i förordningen den 27 juni 1927 (nr 310) om fastighetstaxering år 1929.

Häri genom förordnas, att 5 § i förordningen den 27 juni 1927 om fastighetstaxering år 1929 skall hava följande ändrade lydelse:

5 §.

Över utslag av kammarrätten rörande tillämpning i mål angående taxering av fast egendom för år 1929 av 2 och 4 §§ här ovan samt 4—9 §§ förordningen om allmän fastighetstaxering år 1928 må klagan ej föras.

*Kungl. Maj:ts förslag:**Utskottets förslag:*

Förslag

till

förordning om ändrad lydelse av 38 § i förordningen den 27 juni 1927 (nr 311) om taxeringsmyndigheter och förfarandet vid allmän fastighetstaxering år 1928.

Härigenom förordnas, att 38 § i förordningen den 27 juni 1927 om taxeringsmyndigheter och förfarandet vid allmän fastighetstaxering år 1928 skall i nedan angivna del hava följande ändrade lydelse:

38 §.

Den som — — — utslaget delfäende.

Över utslag av kammarrätten rörande tillämpning av 4—9 §§ förordningen om allmän fastighetstaxering år 1928 må klagan icke föras.

Denna förordning träder i kraft dagen efter den, då förordningen, enligt därå meddelad uppgift, från trycket utkommit i Svensk författningssamling.

Bilaga 16.

Kungl. Maj:ts förslag:

Utskottets förslag:

Förslag

till

Förordning

med särskilda bestämmelser angående nobelstiftelsens skyldighet att utgöra inkomst- och förmögenhetsskatt för år 1928.

Härigenom förordnas, att, utan hinder av vad i förordningen den 28 oktober 1910 om inkomst- och förmögenhetsskatt stadgas däremot stridande, inkomst- och förmögenhetsskattens grundbelopp skall för år 1928 för nobelstiftelsen utgöra tre procent av det beskattningsbara beloppet.

Denna förordning träder i kraft dagen efter den, då förordningen, enligt därå meddelad uppgift, från trycket utkommit i Svensk författningssamling.

*Bilaga 17.**Kungl. Maj:ts förslag:**Utskottets förslag:***Förslag**

till

Förordning**angående frihet för nobelstiftelsen från kommunal progressivskatt
för år 1928.**

Häri genom förordnas, att nobelstiftelsen skall vara frikallad från skyldighet att för år 1928 utgöra kommunal progressivskatt.

Denna förordning träder i kraft dagen efter den, då förordningen, enligt därå meddelad uppgift, från trycket utkommit i Svensk författningssamling.

Reservationer:

1) vid 2 och 45 §§ förslaget till kommunalskattelag:

av herrar *Borell, Lagerbjelke, Sederholm, Frändén, Brännström, Laurén* och *Månsson* i Erlandsro, vilka yrkat, att 2 och 45 §§ förslaget till kommunalskattelag skulle erhålla följande lydelse:

»2 §.

Allmän kommunalskatt — — — (= utskottets förslag) — — — skattskyldig:

för jordbruksfastighet: fem skatteören för varje etthundra kronor av fastighetens jordbruksvärde, fem — — — (= utskottets förslag) — — — skatte-krona.

45 §.

Genom fastighetsskatten — — — (= utskottets förslag) — — — jordbruksfastighet, 5 procent av jordbruksvärdet — — — (= utskottets förslag) — — — gällande taxeringsvärdet.

(Se vidare anvisningarna.)»

samt att i anslutning härtill utskottets yttrande beträffande repartitions-tal m. m. skulle erhålla följande avfattning:

»I kungl. propositionen nr 213 framhålles, att likställighet av all fastighet med avseende å repartitionstalen utan tvivel skulle vara högst önskvärd, och att det skulle vara en obestriddlig fördel, om de skuldsatta jordbrukarna kunde erhålla den lättnad, som en sänkning av repartitionstalen för jordbruksfastighet skulle betyda. Den sålunda uttalade principiella uppfattningen föranleder emellertid icke förslag om en sådan sänkning utan bibehålles det i 1927 års regeringsförslag upptagna repartitionstalet 0.06 för jordbruksfastighets jordbruksvärde.

I avseende härå framhålles till en början att, därest man betraktar garantiskattesystemet så, att man ur fastigheten begär en garanti, som för olika slag av fastigheter utmätas med hänsyntagande i viss mån till den inkomst, som i genomsnitt kan beräknas, det kan synas rimligt, att jordbruksfastighet, som antages lämna väsentligt större genomsnittlig inkomst än annan fastighet, garanterar mera än fastighet av sistnämnda slag. Emellertid är det uppenbarligen icke denna omständighet, som varit den avgörande för Kungl. Maj:ts ställningstagande, utan frågan, huru sänkning av repartitionstalet för jordbruksfastighet skulle inverka på kommunernas ekonomi och på den skattebörd, som komme att åvila skattskyldiga, vilka icke

äga jordbruksfastighet. Härom åberopas verkställda undersökningar, av vilka drages den slutsatsen, att, även under förutsättning att repartitionsstalet för skogsvärde ej sänkes under 0.04, en sänkning av repartitionsstalet för jordbruksvärde från 0.06 till 0.05 skulle icke blott i ett betydande antal fall för andra skattskyldiga än större jordbrukare medföra ansenlig ökning av skattebördan, utan också i synnerligen olika grad, beroende på de skilda kommunernas tillgång på andra beskattningsföremål än jordbruksfastighet, medföra lättnad för de fastighetsägare, som över huvud taget få del av lättnaden.

Vad först beträffar påståendet, att olika garantibesättning för skilda slag av fastigheter skulle vara motiverad av skillnaden i genomsnittlig avkastning, har uppenbarligen den principiella grunden för en differentiering av repartitionsstalen försvunnit, när numera inkomst av fastighet kommunalt beskattas till hela sitt belopp och icke, såsom fallet var före 1920 års provisorium, är skattefri, i den mån den överstiger garantiprocenten. Den proportionella inkomstskatten tillgodoser kravet på beskattningens anpassning efter den verkliga inkomsten. Garantiskatten åter har till syfte allenast att tillgodose kommunernas behov av en viss minimiskatt genom att garantera ett visst minimum av beskattningsbar inkomst men icke att åstadkomma en i förhållande till övriga skatteobjekt rättvis avvägning av skattebördan, och enligt utskottets mening förefinnas med hänsyn taget allenast till garantisynpunkten inga betänkligheter mot en sänkning av jordbruksfastighets jordbruksvärde från 0.06 till 0.05. Det bör jämväl påpekas, att den verkliga skillnaden mellan jordbruks- och annan fastighets genomsnittliga inkomst är synnerligen svår att mera tillförlitligt konstatera, då grunderna för värdesättningen under växlande förhållanden givetvis måste bli i hög grad osäkra och godtyckliga. De siffror, som i propositionen åberopas till stöd för påståendet om jordbruksfastighets större avkastningsförmåga, torde för övrigt ej kunna tillmätas någon större betydelse, då inkomstberäkningen för jordbruksfastighet i betydande omfattning påverkas av ägarens därå nedlagda egna arbete.

Ifråga om den åberopade förskjutningen av skattebördan, som en sänkning av repartitionsstalet skulle medföra, måste denna fråga bedömas med hänsyn tagen till nu rådande förhållanden i beskattningshänseende. Det torde icke från något håll bestridas, att genom 1920 års skattereform, i främsta rummet till följd av det då införda avdragssystemet, skedde en överväldning av skattebördan på fastighet i en omfattning, som då icke kunde fullt överskådas. Den därigenom uppkomna förskjutningen drabbade, enligt vad 1921 års kommunalskattekommittés utredningar utvisa, vida kraftigare jordbruksfastighet än annan fastighet. Sedan dess hava prisförhållanden och konjunkturer undergått sådan ändring, att förskjutningen, redan från början synnerligen stark, allt hårdare gjort sig gällande. Att vid genomförandet av en reform av den kommunala beskattningen rättvisa härutinnan bör skipas, även om till följd därav någon skärpning av beskatt-

ningen uppkommer för andra än jordbrukare, synes utskottet icke rimligen kunna bestridas. Rörande den i propositionen åberopade provtaxeringen må ock anmärkas, att ett framdragande av enskilda exempel ej får utgöra motiv för mera allmänna slutsater; och det bör ihågkommas, att då höjning av utdebiteringen förorsakas av beskattningsunderlagets minskning, densamma drabbar alla skattdragare, således även jordbrukarna, och därigenom reducerar den lättnad dessa vinna genom repartitionstalets sänkning. I varje fall ådagalägger den verkställda undersökningen icke, att förskjutningen i skattebördan skulle bliva av den betydelse, att därigenom skulle åstadkommas någon orättvisa mot övriga skattskyldiga, och förskjutningen är nästan genomgående icke tillnärmelsevis av den omfattning som den förskjutning i skattetrycket, vilken åstadkoms genom 1920 års provisorium.

Mot en sänkning av repartitionstalet för jordbruksvärde utan motsvarande sänkning av repartitionstalet för skogsvärde eller av skogsaccisen kan givetvis anmärkas, att häri ligger en viss inkonsekvens, i det att beskattningsunderlaget blir relativt högre i fråga om skogen än beträffande jordbruksfastighet i övrigt. Det är uppenbart, att utskottet även i berörda avseende helst velat åstadkomma full likställighet. Att detta likväl ej skett, har sin grund däri, att utskottet ej funnit det tillrädligt att alltför mycket beskära skogskommunernas tillgång till beskattningsföremål.

Emellertid utgör den av alla såsom nödvändig ansedda sänkningen av repartitionstalet för skogsvärdet från 0.06 till 0.04 ett ytterligare skäl, utöver redan förut anförda, för nödvändigheten att sänka repartitionstalet för jordbruksvärde, då eljest den ökning av utdebiteringen å varje skattekrone, som måste bliva en följd av det minskade repartitionstalet för skogsvärde, skulle komma att drabba jordbruksfastighet proportionsvis hårdare än andra beskattningsföremål.»;

2) likaledes vid 2 och 45 §§ förslaget till kommunalskattelag:

av herrar *K. Oscar Ericson* och *Johansson* i Kälkebo, vilka yrkat, att 2 och 45 §§ förslaget till kommunalskattelag skulle erhålla följande lydelse:

»2 §.

Allmän kommunalskatt — — — (= utskottets förslag) — — — skattskyldig:

för jordbruksfastighet: fem skatteören för varje etthundra kronor av fastighetens jordbruksvärde, fem — — — (= utskottets förslag) — — — skattekrone.

45 §.

Genom fastighetsskatten — — — (= utskottets förslag) — — — jordbruksfastighet, 5 procent av jordbruksvärdet — — — (= utskottets förslag) — — — gällande taxeringsvärdet.

(Se vidare anvisningarna.)»

samt i anslutning härtill anført:

»1920 års skattereform medförde en stark övervältring av den kommunala skattebördan på jordbruksfastighet, därigenom att samma repartitionstal, som dittills varit gällande för ackordsskatten, bibehölls för garantiskatten. Denna övervältring förorsakades av bestämmelsen, att den del av avkastningen från jordbruksfastighet, som överstiger 6 procent av taxeringsvärdet, skall taxeras särskilt såsom inkomst, samt därav att för andra inkomsttagare lättnader infördes genom höjning av Orts- och familjeavdragen och medgivande av ränteavdrag för alla slag av inkomst.

Departementschefen har icke kunnat förbigå detta utan i olika sammanhang diskuterat repartitionstalet i propositionen, ehuru han slutligen funnit kommunernas skattebehov avgörande och i övrigt bedömt frågan huvudsakligen från den synpunkten, att om jordbrukets beskattning minskades genom sänkning av repartitionstalet, så skulle detta i ett flertal fall medföra högre utdebitering per skattekrona.

Frånsett att värdet av provtaxeringarna ej obetydligt reduceras därav, att de icke lämna någon upplysning om resultatet för de enskilda skattedragarnas del utan blott giva genomsnittstal för de utvalda kommunerna, visa de på provtaxeringarna grundade beräkningarna framförallt, att jordbruket enligt nuvarande system är för högt beskattat i förhållande till inkomsten, vilket ju är ett starkt skäl för sänkning av garantiskattens repartitionstal.

De i kungl. propositionen återgivna beräkningar, enligt vilka den genomsnittliga inkomsten av jordbruksfastighet skulle ligga så högt som omkring 7 procent av taxeringsvärdet, synes departementschefen hava tillagt alltför stor betydelse, då i dessa beräkningar förutom arbetsinkomst och avkastning av jordbrukets inventarier — vilket departementschefen själv vitsordat — sannolikt även ingår skogsinkomst.

Att det icke är medgivet att beräkna inkomst av jordbruksfastighet efter bokföringsmässiga grunder med rationell fördelning av avkastningen på kalender- eller bokföringsår, så att varje särskilt års inkomst lägges till grund för skatteberäkningen, verkar även skärpande på jordbrukets beskattning. Om en jordbrukare exempelvis icke kan försälja sin spannmål under skördeåret och hans inkomster till följd därav starkt sjunka, måste han dock betala skatt, som om inkomsterna uppginge till 6 procent av taxeringsvärdet. Försäljes under det därpå följande året såväl föregående som löpande års skörd, stiga inkomsterna betydligt över den vanliga nivån, varvid skatt i full utsträckning skall erläggas för den del av inkomsterna, som överstiger repartitionstalet.

Dessa och liknande förhållanden hava under den tid provisoriet varit gällande medfört en alltmer utbredd uppfattning, att en sänkning av repartitionstalet är nödvändig, om beskattningssystemet skall kunna anses någorlunda rättvist.»

3) vid 18, 21, 22, 35, 36 och 59 §§ förslaget till kommunalskattelag samt punkt 18 d) av utskottets hemställan:

av herrar *Borell, Lagerbjelke, Sederholm, Nothin, Fehr, Frändén, Brännström, Laurén, Olsson* i Hov och *Månsson* i Erlandsro, vilka yrkat, att nämnda paragrafer och därtill hörande anvisningar skulle i nedan angivna delar erhålla den lydelse, som härnedan betecknats såsom reservanternas förslag, att punkt 18 d) i utskottets hemställan måtte utgå, samt att i anslutning härtill i utskottets utlåtande de stycken, som å sid. 37 börja med orden: »Med hänsyn till de erinringar», och å sid. 39 sluta med orden »kommunalskattelagen med anvisningar», skulle ersättas med följande uttalande:

»Ehuru enligt reglerna för inkomstbeskattningen förmögenhetsökning icke beskattas såsom inkomst i andra fall än då inkomsten uppkommit genom realisation inom viss tid från förvärvet nämligen inom fem år i fråga om lös och tio år i fråga om fast egendom, tillämpas i gällande rätt beträffande vinst uppkommen genom avyttring av skog den undantagsbestämmelsen, att all sådan vinst, även om avyttringen skett mer än tio år från förvärvet, beskattas. Någon grund för bibehållandet av denna orättvisa undantagsställning för inkomst av skogsbruk finnes emellertid enligt utskottets mening icke, utan måste det riktiga vara att för vinst vid avyttring av skog tillämpas samma regler som gälla vid avyttring av annan fast egendom. Värdestegring å skog, i den mån den icke utgör tillväxt, bör således icke behandlas annorlunda än fastigheten i övrigt med tillämpning av de vanliga reglerna för beskattning av realisationsvinst. Tillväxten utgör skogens avkastning och bör förty under alla förhållanden beskattas. Från dessa utgångspunkter har inom utskottet utarbetats ett nytt förslag till bestämmelser i ämnet, vilket förslag således innebär följande.

Om fastighet, som förvärvats genom köp, byte eller därmed jämförligt fång, säljes inom tio år efter förvärvet, beskattas vinsten å försäljningen enligt de nu gällande reglerna för realisationsvinstbeskattning. Vinsten skall dock tagas till beskattning i den kommun, där fastigheten är belägen. Om skog å fastighet, som förvärvats på sätt nyss sagts och varit i den skattskyldiges ägo mindre än tio år, avverkas eller avyttras, bör icke blott tillväxten utan även värdestegringen å den skog, som utgör uttag ur det ursprungliga virkesförrådet, beskattas. Avdrag får således ske för den del av ingångsvärdet, som efter kubikmassa räknat belöper å det minskade virkesförrådet. Om däremot fastigheten förvärvats genom köp, byte eller därmed jämförligt fång och varit i den skattskyldiges hand minst tio år eller ock förvärvats genom annat fång än nyss sagts, finnes icke skäl för någon realisationsvinstbeskattning, utan vad som i dylikt fall skall beskattas är allenast tillväxten. Vid avverkning, upplåtelse av avverkningsrätt eller försäljning av fastigheten i dess helhet bör i dylikt fall en klyvning ske av värdet av de erhållna produkterna eller den uppburna valutan sålunda, att endast vad som därav belöper å tillväxten beskattas.

Att den princip, som här angivits, är den teoretiskt riktiga, synes utskottet stå utom tvivel, och har vitsordats redan inom 1921 års kommunalskattekommitté i särskild reservation av kammarrättsrådet Lybeck och ledamöterna av riksdagens andra kammare Eriksson i Grängesberg och Lindqvist i Halmstad, vilka uttalat: 'Vad som vid en dylik försäljning synes rätteligen böra utgöra föremål för beskattning — fränsett de fall då handel idkas med fastigheter eller skattepliktig realisationsvinst föreligger — är den del av köpeskillingen, som belöper å skogens tillväxt under den tid, säljaren ägt fastigheten.'

Frågan är då, huruvida praktiska hänsyn tillåta ett genomförande av en sådan princip. Det var på grund av betänkligheter i detta hänseende som nämnda reservanter inom kommunalskattekommittén icke funno sig böra förorda systemet. Inom utskottet verkställd utredning ger emellertid vid handen, att några allvarliga praktiska olägenheter icke kunna förväntas, utan att tvärtom vissa icke oväsentliga lättnader skulle beredas i taxeringsarbetet. I sistnämnda hänseende må blott erinras därom, att den av utskottet förordade regeln befriar från behovet att räkna med ingångsvärde, såvitt fråga är om föryttring av skog efter mera än 10 år.»

Kungl. Maj:ts förslag:

Reservanternas förslag:

» 18 §.

Såsom särskild förvärvskälla anses i fråga om:

- e) *tillfällig förvärvsverksamhet:*
1. icke yrkesmässig avyttring av fast eller lös egendom ävensom deltagande i lotteri;
 2. all övrig tillfällig förvärvsverksamhet, som skattskyldig utövat;
- f) *kapital:* — — —

- e) *tillfällig förvärvsverksamhet:*
1. inom var kommun för sig, icke yrkesmässig avyttring av fast eller lös egendom ävensom deltagande i lotteri;
 2. all övrig tillfällig förvärvsverksamhet, som skattskyldig utövat;
- f) *kapital:* — — —

21 §.

Till *intäkt* av jordbruksfastighet hänföres allt vad av fastighet här i riket, som taxerats såsom jordbruksfastighet, kommit ägaren eller brukaren tillgodo, såsom:

- e) intäkt av *skogsbruk*, vartill hänföras:
- intäkt genom avyttring av skogsprodukter, därunder inbegripna produkter av sådan förädlingsverksamhet, som ingår i skogsbruket, genom

- e) intäkt av *skogsbruk*, vartill hänföras:
- intäkt genom avyttring av skogsprodukter, därunder inbegripna produkter av sådan förädlingsverksamhet, som ingår i skogsbruket, genom

Kungl. Maj:ts förslag:

upplåtelse av avverkningsrätt till skog eller genom avyttring av växande skog i samband med avyttring av marken;

värdet av skogsprodukter, som den skattskyldige tillgodogjort sig för ny-, till- eller ombyggnad eller reparation och underhåll av byggnader, stängsel och inventarier å fastigheten eller för sitt hushåll eller eljest för sin, sin familjs och sina personliga tjänares räkning (vedbrand med mera) eller för arbetspersonalens behov eller å annan av den skattskyldige innehavd fastighet eller i rörelse, som av honom drivits;

d) intäkt av *annat slag* än förut nämnts, vartill hänföras: — — —

22 §.

1 mom. Från bruttointäkten av jordbruksfastighet må *avdrag* göras för omkostnader, såsom för:

speciella skatter eller avgifter till det allmänna.

Har skog avverkats eller ock avyttrats utan samband med avyttring av marken och understiger det återstående virkeskapitalet därefter det för ägaren gällande ingående virkeskapitalet eller understiger skogens återstående värde därefter skogens för ägaren gällande ingångsvärde, må ägaren njuta avdrag, i förra fallet med så stor del av ingångsvärdet, som kan anses motsvara minskningen av det för honom gällande ingående virkeskapitalet, och i senare fallet med det belopp, varmed skogens återstående värde understiger skogens för honom gällande ingångsvärde. Med skogens för ägaren gällande ingångsvärde förstås skogens värde vid den tidpunkt, då han förvärvade fastigheten,

Reservanternas förslag:

upplåtelse av avverkningsrätt till skog eller genom avyttring av växande skog i samband med avyttring av marken, därest icke vinst å avyttring av fastigheten i dess helhet skall enligt 35 § beskattas såsom realisationsvinst;

Har å fastighet avverkats skog eller har från fastighet försålts skog vare sig med eller utan samband med avyttring av marken, och har avverkningen eller avyttringen föranlett nedgång i det för avverkaren eller säljaren gällande virkesförrådet, äger den skattskyldige åtnjuta avdrag för minskningen i virkesförrådet (skogsminskning).

Värdet av denna minskning beräknas efter den avverkade eller avyttrade skogens värde vid den tidpunkt, då avverkningen eller avyttringen ägde rum; dock att, om fastigheten förvärvats genom köp, byte eller därmed jämförligt fång och varit i den skattskyldiges hand mindre än tio år, avdrag icke i något fall må åtnjutas till högre

Kungl. Maj:ts förslag:

i den mån ej avdrag för minskning av sådant värde tidigare medgivits. Med det för ägaren gällande ingående virkeskapital förstås virkeskapitalet vid nämnda tidpunkt, i den mån ej avdrag för minskning av sådant virkeskapital tidigare medgivits.

Har växande skog avyttrats i samband med avyttring av marken, må ägaren njuta av drag med skogens för honom gällande ingångsvärde ävensom med ett belopp svarande mot den värdestegring, vilken efter det han förvärvade fastigheten åkommit så stor del av skogen, som anses motsvara fem gånger den normala årliga virkesavkastningen å skogen.

Hemmavarande barn, som uppnått 16 års ålder och deltagit i arbetet å fastigheten, anses tillhöra arbetspersonalen.

2 mom. — — — — —

35 §.

Till *intäkt* av tillfällig förvärvsverksamhet — — — inkomstgivande verksamhet av tillfällig natur.

Avyttras här i riket belägen fastighet med växande skog, skall, på sätt framgår av 21 §, vad av köpeskillingen belöper på skogen räknas såsom intäkt av fastigheten.

(Se vidare anvisningarna.)

59 §.

1 mom. Skatt för annan inkomst av *tjänst* än i 2 mom. sägs samt skatt för inkomst av *tillfällig förvärvsverksamhet* ävensom av *kapital* utgöres, om inkomsten förvärvats av fysisk person under tid,

Reservanternas förslag:

belopp än vad av det för ägaren gällande ingångsvärdet kan anses belöpa å skogsminskningen.

(Se vidare anvisningarna.)

59 §.

1 mom. Skatt för annan inkomst av *tjänst* eller *tillfällig förvärvsverksamhet* än i 2 mom. sägs samt skatt för inkomst av *kapital* utgöres, om inkomsten förvärvats av fysisk person under tid,

Kungl. Maj:ts förslag:

då han varit här i riket bosatt, eller av inländsk juridisk person, i hemortskommunen.

2 mom. Inkomst från lediga *ecklesiastika sysslor*, som influtit till allmän kassa, beskattas i den kommun, där inkomsten av sysslan eljest bort beskattas.

3 mom. — — —.

Reservanternas förslag:

då han varit här i riket bosatt, eller av inländsk juridisk person, i hemortskommunen.

2 mom. Inkomst från lediga *ecklesiastika sysslor*, som influtit till allmän kassa, beskattas i den kommun, där inkomsten av sysslan eljest bort beskattas.

Inkomst av icke yrkesmässig avyttring av fastighet beskattas i den kommun, där fastigheten är belägen.

3 mom. — — —.

Anvisningar

till 22 §.

4. Har skog avverkats eller avyttrats *utan samband med avyttring av marken*, får ägaren efter eget val njuta avdrag antingen för minskning av skogens för honom gällande ingående virkeskapital eller för minskning i skogens för honom gällande ingångsvärde.

4. Med *för ägaren gällande virkesförråd* förstås den växande skogens kubikmassa i fast mått på bark vid den tidpunkt, då fastigheten förvärvades, dock att, därest den skattskyldige fått åtnjuta avdrag för skogsminskning, det för ägaren gällande virkesförrådet därefter anses hava nedgått med den kubikmassa, för vilken avdrag sålunda åtnjutits. Har vid taxering enligt tidigare gällande bestämmelser avdrag medgivits för minskning i skogs ingångsvärde, skall det för ägaren ursprungligen gällande virkesförrådet anses hava minskats med så stor kvotdel, som det medgivna avdraget utgjort av skogens ingångsvärde.

Med skogs ingångsvärde förstås det värde, varmed växande skog kan anses hava ingått i fastighetens värde vid den tidpunkt, då ägaren

Med *skogs ingångsvärde* förstås det värde, varmed växande skog kan anses hava ingått i fastighetens värde vid den tidpunkt, då ägaren förvär-

Kungl. Maj:ts förslag:

förvärvade fastigheten. Har egendom, som make erhållit vid bodelning, före äktenskapets ingående eller under äktenskapet av maken förvärvats genom köp eller byte eller därmed jämförligt fång, skall i berörda avseende sistnämnda fång vara avgörande. Såsom fastighetens värde är att anse vid köp den för fastigheten erlagda köpeskillingen och vid annat förvärv det belopp, efter vilket stämpelplikten med avseende å fastighetsförvärvet beräknats, eller, därest stämpelplikt för förvärvet icke förelegat, det belopp, efter vilket stämpelplikt skulle enligt eljest gällande grunder beräknats, om stämpelplikt förelegat. Skogens för ägaren gällande ingångsvärde utgör det sålunda beräknade ingångsvärdet med avdrag för vad han må hava fått avdraga vid tidigare taxeringar. Har efter avverkning av skog eller upplåtelse av avverkningsrätt den återstående skogens värde nedgått under det för ägaren gällande ingångsvärdet, får avdrag ske med det belopp, varmed värdet sålunda minskats.

Minskning av ingående virkeskapital skall anses vara förhanden, då ur skogen uttagits kvantitativt eller kvalitativt mera, än som motsvarar tillväxten sedan den tidpunkt, då ägaren förvärvade densamma. Med det för ägaren gällande ingående virkeskapitalet förstås virkeskapitalet vid ägarens förvärv av fastigheten med avdrag för det virkeskapital, för vilket ägaren må hava njutit avdrag

Reservanternas förslag:

vade fastigheten. Har egendom, som make erhållit vid bodelning, före äktenskapets ingående eller under äktenskapet av maken förvärvats genom köp eller byte eller därmed jämförligt fång, skall i berörda avseende sistnämnda fång vara avgörande. Såsom fastighetens värde är att anse vid köp den för fastigheten erlagda köpeskillingen och vid annat förvärv det belopp, efter vilket stämpelplikten med avseende å fastighetsförvärvet beräknats, eller, därest stämpelplikt för förvärvet icke förelegat, det belopp, efter vilket stämpelplikt skulle enligt eljest gällande grunder beräknats, om stämpelplikt förelegat. Det för ägaren gällande ingångsvärde utgör det sålunda beräknade ingångsvärdet, dock att, därest den skattskyldige fått åtnjuta avdrag för skogsminskning eller vid taxering enligt tidigare gällande bestämmelser fått åtnjuta avdrag för minskning i skogs ingångsvärde, det för ägaren gällande ingångsvärdet skall anses hava nedgått med det belopp, varmed avdrag sålunda åtnjutits.

Har å fastighet, som förvärvats genom köp, byte eller därmed jämförligt fång och som varit i den skattskyldiges ägo under minst tio år eller ock förvärvats genom annat fång än nyss sagts, avverkats skog eller har från dylik fastighet försålts skog utan samband med avyttring av marken och är till följd av avverkningen eller avyttringen det återstående virkes-

Kungl. Maj:ts förslag:

vid tidigare taxeringar. Har avdrag tidigare skett för minskning i ingångsvärde, skall ingående virkeskapitalet anses därigenom hava nedgått i samma proportion som ingångsvärdet. Har efter avverkning eller upplåtelse av avverkningsrätt det återstående virkeskapitalet nedgått under det för ägaren gällande ingående virkeskapitalet, får avdrag ske med den på minskningen belöpande delen av ingångsvärdet. Minskning av ingående virkeskapital skall sålunda värdesättas efter de enhetspris å olika virkessortiment, som kommit till användning vid beräkning av ingångsvärdet. Skattskyldig, som vill åtnjuta avdrag för minskning av ingående virkeskapital, har att uppgiva den vid skogens avverkning eller försäljning influtna intäkten och därjämte förebbringa utredning för bedömande av skogens ingångsvärde samt av den minskning eller försämring, som virkeskapitalet därefter undergått.

Vare sig avdrag sker enligt den ena eller andra metoden märkes, att det sammanlagda avdraget för en och samme ägare ej må överstiga det ursprungliga ingångsvärdet.

Kan ej exakt utredning om ingångsvärdets eller ingående virkeskapitalets storlek förebbringas, må uppskattning härav ske med ledning av tillgängliga uppgifter rörande skogs-

Reservanternas förslag:

förrådet lägre än det för ägaren gällande virkesförrådet, må den skattskyldige åtnjuta avdrag för denna minskning (skogsminskning). Därest skogen försålts å rot, beräknas avdraget till den del av den erhållna köpeskillingen, som belöper å vad som utgör skogsminskning. Har den skattskyldige däremot själv avverkat, skall värdet å skogsminskningen beräknas efter den för det avverkade virket i oförädlat skick erhållna valutan, respektive vid avverkning annorledes än för försäljning värdet av de erhållna produkterna, med avdrag av hans verkliga kostnader för avverkning, utdrivning m. m., i den mån avdrag för kostnader av denna art är medgivet vid taxering till skogsaccis.

Har fastighet, som nyss nämnts, försålts med växande skog, skall såsom intäkt av skogsbruk upptagas vad av köpeskillingen skäligen kan anses belöpa å den växande skogen, men äger den skattskyldige å andra sidan njuta avdrag med ett belopp, som motsvarar vad som vid en proportionell fördelning av den beräknade köpeskillingen å hela den försålda skogens kubikmassa belöper å det för ägaren gällande virkesförrådet. Har fastighet avyttrats genom annat fång än köp, t. ex. genom byte, får göras motsvarande beräkning av vad som av den erhållna valutan belöper å den växande skogen

Kungl. Maj:ts förslag:

markens avkastningsförmåga, ungefärliga omfattningen av efter förvärvet gjorda avverkningar, å orten i allmänhet tillämpade virkespriser m. m. Beträffande skogsmarkens avkastningsförmåga och virkeskapitalets storlek vid olika tidpunkter torde de vid fastighetstaxeringarna fastställda siffror å bonitet och relativ skogstillgång kunna tjäna till viss ledning. Rörande virkesprisens storlek torde viss ledning kunna erhållas dels från fastighetstaxeringarnas siffror rörande dylika priser, dels från den tabell rörande virkespris i äldre tider, som omförmäles i punkt 5 här nedan. Skall ingångsvärde, såsom fallet är vid arv m. m., beräknas efter taxeringsvärdet, utgör, om särskild redovisning av skogsvärde förekommit, detta värde ingångsvärde.

Om minskningen av det för ägaren gällande ingående virkeskapitalet, värderad enligt ovan angivna grunder, eller nedgången i skogens för ägaren gällande ingångsvärde uppgått till högre belopp än bruttointäkten av skogen och förlust alltså uppstått, får denna förlust avdragas i vanlig ordning.

Exempel å avdrag för minskning av ingående virkeskapital:

I. A. försäljer från sin fastighet skog på rot för en köpeskilling av 20,000 kronor. Vid

Reservanternas förslag:

och å det för ägaren gällande virkesförrådet. Därest virkesförrådet vid försäljningen icke överstiger det för ägaren gällande virkesförrådet, kommer avdrag alltså att få ske med samma belopp som det, vilket upptagits såsom intäkt genom avyttringen.

Har skog å fastighet, som förvärvats genom köp, byte eller därmed jämförligt fång och varit i den skattskyldiges ägo mindre än tio år, försålts i samband med avyttring av marken, beskattas vinsten å avyttringen i dess helhet efter de för beskattning av realisationsvinst gällande regler (se 35—37 §§ med anvisningar). Har däremot skog å dylik fastighet avverkats eller försålts utan samband med avyttring av marken, skall erhållen köpeskilling, respektive vid avverkning annorledes än för försäljning värdet av de erhållna produkterna, upptagas såsom intäkt av skogsbruk. Därest till följd av avverkningen eller försäljningen skogsminskning ägt rum, får den skattskyldige åtnjuta avdrag för denna minskning. Skulle avdraget, beräknat efter de i tredje stycket här ovan givna regler, överstiga den del av skogens för ägaren gällande ingångsvärde, som vid en proportionell fördelning av ingångsvärdet å det för ägaren gällande virkesförrådet belöper å skogsminskningen, må dock avdrag åtnjutas blott med så stort be-

Kungl. Maj:ts förslag:

taxering påföljande år visar han, att skogsvärdet å egen-
domen, som han genom arv er-
hållit, vid tillträdet varenligt
då gällande fastighetstaxering
upptaget till 44,400 kronor
för en skogsareal av 300 hek-
tar med bonitet 3, rotvärde 6
kronor per kubikmeter och re-
lativ skogstillgång 0.8. Vidare
gör han trovärdigt, att genom
avverkningar efter tillträdet
år för år ungefärligen uttagits
skogens årliga tillväxt, vadan
den nu gjorda försäljningen,
beräknad till 3,000 kubikme-
ter, motsvarande 10 kubikme-
ter per hektar, är att anse som
minskning av ingående virkes-
kapitalet. Då denna minskning
kan anses utgöra 10 procent av
den för egendomen normala
skogstillgången, måste sko-
gens ingångsvärde anses min-
skat i motsvarande grad, d. v. s.
med 10 procent av normal
skogstillgång eller med $\frac{10}{0.8} =$
12.5 procent av den vid tillträ-
det befintliga skogstillgången,
vilket i penningar utföres
med 5,550 kronor. A. bör så-
lunda taxeras för inkomst av
endast 20,000 — 5,550 = 14,450
kronor.

Det för ägaren gällande in-
gående virkeskapitalet utgör
härefter 87.5 procent av det ur-
sprungliga och det för honom
gällande ingångsvärdet 29,950
kronor.

II. B. avverkar och förädlar
skog från sin fastighet till ett

Reservanternas förslag:

lopp, som motsvarar nämnda
del av ingångsvärdet.

Äringående virkesförråd icke
känt, bör detsamma beräknas
med utgångspunkt från nuva-
rande virkesförråd samt med
ledning av den beräknade unge-
färliga tillväxten under den
skattskyldiges, innehav av fas-
tigheten samt avverkningen
eller försäljningen av skog
under samma tid.

Exempel:

I. A. har ärvt en fastighet,
varifrån han genast upplåter
avverkningsrätt till 2,000 ku-
bikmeter skog för 10,000 kro-
nor. Då hela avverkningskvan-
titeten här utgör skogsminsk-
ning, blir han ej skattskyldig
för någon del av köpeskil-
lingen. (Beloppet 10,000 skall
dock deklarereras som intäkt, men
avdrag ske med samma belopp.)
Vid tillträdet utgjorde virkes-
förrådet 8,000 kubikmeter, vilka
sålunda genom avverkningsrät-
tens upplåtande nedsatts till
6,000 kubikmeter. Denna senare
kvantitet skall därefter anses
såsom för ägaren gällande vir-
kesförråd.

II. B. ärvde för fem år sedan
en skogsfastighet, från vilken
han endast uttagit husbehovs-
virke beräknat till i genom-
snitt 40 kubikmeter per år eller
inalles 200 kubikmeter. Nu av-
verkar han och försäljer å vat-
tendrag 1,000 kubikmeter, för
vilka erhålles en köpeskilling
av 12,000 kronor. Sedan från
detta belopp avdragits avverk-

Kungl. Maj:ts förslag:

beräknat värde i oförädlatskick av 75,000 kronor. Vid påföljande års taxering gör han genom köpehandling för fastigheten eller på annat sätt trovärdigt, att av köpeskillingen för fastigheten, utgörande 500,000 kronor, ett belopp av 300,000 kronor belöpt å den växande skogen och alltså utgör dennas ingångsvärde. Likaledes göres trovärdigt, att utöver den sedan köpet upplupna och tidigare icke uttagna tillväxten nu avverkats en virkeskvantitet, utgörande en femtedel av det ingående virkeskapitalet. Avdrag får alltså ske med en femtedel av 300,000 kronor eller 60,000 kronor.

III. C. har försålt avverkningsrätt till all skog å sin fastighet med undantag för nödigt husbehovsvirke för en köpeskillning av 15,000 kronor. Vid nästa års taxering gör han trovärdigt, att av den vid förvärvet av fastigheten erlagda köpeskillingen å den växande skogen belöpt 12,000 kronor, vilket belopp sålunda är att anse som skogens ingångsvärde. Ytterligare gör han trovärdigt, att den från försäljning undantagna virkestillgången, värde satt efter samma enhetspris för skilda sortiment, som skäligen kunna anses ha varit bestämmande för ingångsvärdet, kan anses hava ett värde av 3,000 kronor. Skillnaden mellan ingångsvärdet 12,000 kronor och den undantagna

Reservanternas förslag:

ningskostnader m. m. på sätt, som vid taxering till skogsaccis stadgas, återstår 8,000 kronors rotvärde eller 8 kronor per avverkad kubikmeter. Då hemmanets areal utgör 80 hektar av bonitet 2 och då skogstillgången är normal, är det sannolikt, att årliga tillväxten utgjort $2 \times 80 = 160$ kubikmeter samt för hela det 5-åriga innehavet 800 kubikmeter, vadan den uttagna saluavverkningen, 1,000 kubikmeter, tillsammans med uttaget husbehovsvirke, 200 kubikmeter, med 400 kubikmeter överstiger tillväxten för samma tid och sålunda är att anse som skogsminskning, för vilken han ej bör skatta. Som avdrag för dylik minskning upptager han således 400 kubikmeter å 8 kronor eller 3,200 kronor.

III. C. inköper en fastighet om 200 hektar skogsmark med en virkesmassa av 75 kubikmeter per hektar eller 15,000 kubikmeter till ett pris av 70,000 kronor, varav å den växande skogen anses belöpa 60,000 kronor eller 4 kronor per kubikmeter. Under de närmaste åren avverkar han endast tillväxten, som uppgår till 300 kubikmeter per år, varför något som helst avdrag ej kan ifrågakomma. Under femte året efter förvärvet avverkar han emellertid 700 kubikmeter, varför han begär avdrag på grund av skogsminskning. Då tillväxten under året uppgick till 300 kubikmeter, utgör alltså skogsminskningen

Kungl. Maj:ts förslag:

skogens värde 3,000 kronor eller 9,000 kronor är sålunda att anse som minskning av ingående virkeskapital, vadan inkomsten upptages till endast 15,000 — 9,000 = 6,000 kronor.!

Exempel å avdrag för minskning i ingångsvärde.

D. försäljer från sin fastighet skog på rot för en köpeskilling av 15,000 kronor. Vid taxering påföljande år gör han genom köpehandling eller på annat sätt trovärdigt, att av köpeskillingen för fastigheten, utgörande 100,000 kronor, ett belopp av 40,000 kronor belöpt å den växande skogen och alltså utgör dennas ingångsvärde, samt visar därjämte, att skogen efter upplåtelse av avverkningsrätt har ett värde av allenast 30,000 kronor. D. är sålunda berättigad göra avdrag för skillnaden mellan sistnämnda två belopp eller 10,000 kronor, och utgör följaktligen hans nettointäkt av skogsbruk 5,000 kronor.

Ingångsvärdet har sålunda i detta fall amorterats med 10,000 kronor och skogens för ägaren gällande ingångsvärde utgör härefter 30,000 kronor och det för honom gällande ingående virkeskapitalet tre fjärdedelar av det ursprungliga.

5. Har växande skog avyttrats i samband med avyttring av marken, får avdrag ske med hela skogens för ägaren gällande ingångsvärde, så beräknat som i punkt 4 här ovan sagts, samt tillika för den vär-

Reservanternas förslag:

400 kubikmeter. För det avverkade virket erhöll han 4,200 kronor eller i genomsnitt 6 kronor per kubikmeter, varav å skogsminskningen, 400 kubikmeter, belöper 2,400 kronor. Då hans ingångsvärde emellertid utgjorde blott 4 kronor per kubikmeter, är han berättigad erhålla avdrag endast efter detta värde eller med 1,600 kronor. Härefter utgör det gällande virkesförrådet 14,600 kubikmeter och det gällande ingångsvärdet 58,400 kronor.

I fortsättningen avverkar han därefter jämnt tillväxten, som efter skogsminskningen tänkes uppgå till 290 kubikmeter. Först under tolfte året verkställer han ånyo en större avverkning. Han avverkar nu 1,000 kubikmeter, varav, då årets tillväxt varit 290 kubikmeter, 710 kubikmeter utgöra skogsminskning. På grundval av gällande priser vid leveransplatserna beräknas rotvärdet vid årets skogsaccistaxering till för ved 2 kronor, massaved 5 kronor och timmer 6 kronor, allt i fast mått räknat. På grund av särskilt gynnsamma leveranskontrakt har emellertid C. erhållit priser som med 1 krona per kubikmeter överstiga i orten gällande rotvärdena utgöra respektive 3, 6 och 7 kronor. Då hans avverkning var sammansatt av 400 kubikmeter ved, 300 kubikmeter massaved och 300 kubikmeter timmer, utgjorde avverk-

Kungl. Maj:ts förslag:

destegring, vilken under säljarens innehav av marken åkommit så stor del av skogen, som anses svara mot fem gånger den normala årliga virkesavkastningen. Den normala årliga virkesavkastningen upptages härvid till det belopp, vartill den uppskattats vid den allmänna fastighetstaxering, som avslutats under eller närmast före det kalenderår, varunder fastigheten avyttrats. Vid beräkning av värdestegringen å nämnda del av skogen skall hänsyn tagas till å ena sidan virkesprisen vid avyttringen enligt den prissättning, som tillämpats vid nämnda allmänna fastighetstaxering, å andra sidan virkesprisen vid förvärvet enligt den prissättning, som tillämpats vid den allmänna fastighetstaxering, som avslutats under eller närmast före det kalenderår, varunder fastigheten av den skattskyldige förvärvats. Har förvärvet skett före år 1922, skall värdet å nämnda fem årsavkastningar vid förvärvet anses hava utgjort lika stor procentdel av det på nyss nämnt sätt fastställda värdet av samma årsavkastningar vid avyttringen av fastigheten som virkesprisen i orten i allmänhet vid tiden för fastighetsförvärvet utgjort av motsvarande virkespris vid avyttringen. Till ledning för bestämmande av virkespris för tiden före år 1922

Reservanternas förslag:

ningens sammanlagda rotvärde 5,100 kronor. Då av de 1,000 kubikmeter, som avverkats, 710 kubikmeter utgöra skogsminskning, äger C. åtnjuta avdrag med 710/1,000 av 5,100 kronor eller således med 3,621 kronor.

Kungl. Maj:ts förslag:

fastställer Konungen särskild tabell.

Exempel: En person inköper ett till skogsbörd dugligt område om 10 hektar, vilket ligger skoglöst, och planterar därå skog. Den normala årliga virkesavkastningen beräknas vid fastighetstaxeringarna utgöra 4 kubikmeter virke av normala genomsnittsdimensioner per hektar. Fem gånger en dylik årsavkastning utgör 20 kubikmeter virke av normala genomsnittsdimensioner per hektar eller för hela området 200 kubikmeter dylikt virke. Om skogsmarken säljes, innan virkeskapitalet å densamma uppnått den storlek, att det är i värde jämförligt med nämnda 200 kubikmeter genomsnittsvirke, äger någon beskattning av inkomst av skogsbruk genom försäljning icke rum. Det antages emellertid, att försäljning av området sker först sedan skogen uppnått en myckenhet av 360 kubikmeter och att å den växande skogen av köpeskillingen belöper 1,800 kronor eller i genomsnitt 5 kronor per kubikmeter, under det att närmast föregående allmänna fastighetstaxering verkställdts efter ett rotpris av 6 kronor per kubikmeter. Något avdrag för ingångsvärde kan icke ifrågakomma, enär någon skog icke fanns vid fastighetsförvärvet. Däremot får avdrag ske för hela värdet å 200 kubikmeter

Reservanternas förslag:

Kungl. Maj:ts förslag:

efter det vid senaste fastighetstaxeringen tillämpade rotvärdet, 6 kronor, eller med 1,200 kronor. Följaktligen återstår att beskatta ett belopp av 1,800 — 1,200 = 600 kronor.

Samma skogsmark försäljes ånyo efter ett antal år, när å densamma finnes 32 kubikmeter skog per hektar, till ett pris av 3,200 kronor eller i genomsnitt 10 kronor per kubikmeter. Vid senaste allmänna fastighetstaxering har genomsnittspriset å skog likaledes varit 10 kronor per kubikmeter. Sedan denne ägares förvärv av fastigheten hava avverkningar ägt rum, därvid avdrag för minskning av ingående virkeskapital skett med sammanlagt 28 kronor per hektar. Avdrag får nu ske med återstående ingångsvärde, som utgör 1,800 — 280 = 1,520 kronor. Tillika får emellertid avdrag ske för värdestegringen på så stor del av den växande skogen, som i värde svarar mot 200 kubikmeter virke av normala genomsnittsdimensioner, vilken värdestegring beräknas uppgå till $200 \times 10 - 200 \times 6 = 2,000 - 1,200 = 800$ kronor. Det belopp, som skall beskattas, blir följaktligen $3,200 - 1,520 - 800 = 880$ kronor.

Har vid någon därefter skeende försäljning av skogsmarken virkesmassans värde kommit att understiga värdet enligt fastighetstaxeringen på 20

Reservanternas förslag:

Kungl. Maj:ts förslag:

kubikmeter virke per hektar, sker ingen beskattning alls.

6. I avseende å hemmavarande barn gäller, att barn, som uppnått 16 år och deltagit i arbetet å fastigheten, anses tillhöra arbetspersonalen. Barnet taxeras alltså självt för den inkomst, det kan hava haft i avlöning och naturaförmåner eller eljest, varemot föräldrarna få göra avdrag såsom för annan arbetshjälp. För hemmavarande barn *under* 16 år får däremot intet avdrag göras, även om barnet deltagit i arbetet (se 20 §), varav följer, att lön och underhåll åt barnet ej heller skall upptagas såsom inkomst för barnet. Den lindring i föräldrarnas skattskyldighet, som medgives för sådant barn, regleras genom ortsavdragen (se 48 §).

Åldersfrågan bestämmes efter förhållandet vid taxeringsårets ingång (se 65 §).

7. Till avdragsgill underhållskostnad räknas, bland annat, även kostnad för iståndsättande eller omläggning av förut anlagd täckdikning, varemot avdrag icke får ske för nyanläggning av täckdikning. Därest omläggning av täckdikning på grund av användande av dyrbarare material än det förut befintliga är till viss del att hänföra till grundförbättring, får avdrag ej ske för mer än vad en omläggning med enahanda material som det gamla skulle kostat.

Skyddsdikning å skogsmark, därför avdrag får ske, avser sådan dikning, vars syfte huvudsakligen är att vidmakthålla skogens avkastningsförmåga och hindra skogsmarkens försumpning m. m.

Reservanternas förslag:

5. I avseende å hemmavarande barn gäller, att barn, som uppnått 16 år och deltagit i arbetet å fastigheten, anses tillhöra arbetspersonalen. Barnet taxeras alltså självt för den inkomst, det kan hava haft i avlöning och naturaförmåner eller eljest, varemot föräldrarna få göra avdrag såsom för annan arbetshjälp. För hemmavarande barn *under* 16 år får däremot intet avdrag göras, även om barnet deltagit i arbetet (se 20 §), varav följer, att lön och underhåll åt barnet ej heller skall upptagas såsom inkomst för barnet. Den lindring i föräldrarnas skattskyldighet, som medgives för sådant barn, regleras genom ortsavdragen (se 48 §).

6. Till avdragsgill underhållskostnad räknas, bland annat, även kostnad för iståndsättande eller omläggning av förut anlagd täckdikning, varemot avdrag icke får ske för nyanläggning av täckdikning. Därest omläggning av täckdikning på grund av användande av dyrbarare material än det förut befintliga är till viss del att hänföra till grundförbättring, får avdrag ej ske för mer än vad en omläggning med enahanda material som det gamla skulle kostat.

Kungl. Maj:ts förslag:

Reservanternas förslag:

till 36 §.

3. Icke yrkesmässig avyttring av fast eller lös egendom ävensom deltagande i lotteri utgör enligt 18 § *en* särskild förvärvskälla och all övrig tillfällig förvärvsverksamhet, som skattskyldig utövat, *en* förvärvskälla. Vid beräkning av inkomsten av de olika förvärvskällorna få realisationsförlust och förlust å deltagande i lotteri således kvittas endast mot realisationsvinst och lotterivinst men icke mot intäkt av övrig tillfällig förvärvsverksamhet. På sätt framgår av 46 § 1 mom., får underskott, som uppstått i förvärvskällan icke yrkesmässig avyttring av fast eller lös egendom ävensom deltagande i lotteri, icke avdragas från inkomst av annan förvärvskälla.

3. Icke yrkesmässig avyttring av fast eller lös egendom ävensom deltagande i lotteri utgör enligt 18 § inom var kommun för sig *en* särskild förvärvskälla och all övrig tillfällig förvärvsverksamhet, som skattskyldig utövat, *en* förvärvskälla. Enligt 59 § skall realisationsvinst å fastighet beskattas i den kommun, där fastigheten ligger, och realisationsvinst å annan egendom beskattas i hemortskommunen. På sätt framgår av 46 § 1 mom., får underskott, som uppstått i förvärvskällan icke yrkesmässig avyttring av fast eller lös egendom ävensom deltagande i lotteri, icke avdragas från inkomst av annan förvärvskälla. Härav följer, att realisationsförlust å fastighet i annan kommun än hemortskommunen får kvittas endast mot realisationsvinst å fastighet inom samma kommun. Realisationsvinst å fastighet i hemortskommunen och å annan egendom än fastighet samt lotterivinst få kvittas emot realisationsförlust å fastighet i hemortskommunen och å annan egendom än fastighet samt mot förlust å deltagande i lotteri. Uppstår härvid underskott, får detta icke avdragas från inkomst av annan förvärvskälla.»;

4) vid 18 och 30 §§ förslaget till kommunalskattelag jämte anvisningar samt övergångsbestämmelserna till samma lagförslag:

av herrar *Borell, Lagerbjelke, Sederholm* och *Laurén*, som anført:

»1924 års skatteberedning avgav redan i december förra året det förslag, som nu i något förändrad form upptagits i propositionen, innebärande den omläggningen av hittills gällande bestämmelser, att endast en del av de s. k. monopolbolagens vinst får kommunalt beskattas. Då detta skatteberedningens förslag, enligt vad detsamma självt uppgav, kunde väntas medföra en högst betydande minskning av i första hand städernas kommunalutskylder, synes man hava haft grundad anledning förvänta, att de berörda städerna skulle beretts tillfälle att yttra sig över detsamma. Av för oss okänd anledning blev detta emellertid alls icke fallet, ehuru väl förhållandena synas böra hava medgivit remiss av förslaget, då detsamma som sagt förelåg redan i december förra året och den kungl. propositionen i kommunalskattefrågan är daterad först den 16 mars i år. Redan på grund av denna uteblivna remiss synes oss riksdagen hava fullgod anledning att nu avvisa förslaget.

Stadssamhällellenas sammanslutning, Svenska stadsförbundet, har emellertid — om ock med kort tidsfrist — beretts tillfälle att avgiva yttrande. I detta, som i väsentliga delar influtit i propositionen (sid. 153 o. ff.) hävdas med mycken skärpa, att det föreliggande förslaget ur nykterhetssynpunkt saknar betydelse, men att det däremot skulle visa sig ödesdigert för åtskilliga städer där skatterna redan nu nått betydande höjd och där skatteunderlaget, i flera fall genom statsmakternas eget ingripande, redan starkt beskurits.

Dessa från stadsförbundet hävdade synpunkter hava ytterligare understrukits i en av herr Björkman m. fl. i andra kammaren väckt motion (nr 502). Där framhålles särskilt starkt den redan av stadsförbundet påpekade tendensen från statsmakternas sida att å ena sidan lasta nya bördor på kommunerna och å andra sidan att avtappa dessas skattekällor. Motionärerna hava i enlighet med sina utfästelser i motionen tillställt utskottet uppgifter om bl. a. de minskade skatteintäkter, städerna hade att motse vid ett eventuellt bifall till förslaget. Uppgifter hade på den korta tid, som stått till buds, icke hunnit införskaffas från alla städer, men drygt ett 50-tal drätselkammare hade dock inkommit med material. Av detta framgick med all önskvärd tydlighet, att det här rörde sig om skatteminskningar, som i många fall voro av mycket stor betydelse för de respektive städernas ekonomi. Flera drätselkammare hade också samtidigt med uppgifternas insändande givit uttryck åt sina bekymmer i anledning av den tilltänkta skattereduktionen. Det är oss också bekant, att ett flertal andra drätselkammare i riket till stadsförbundet eller till respektive städers riksdagsmän framfört liknande synpunkter. Reformförslaget har tydligen i städerna väckt mycken oro och besvikelse.

Ehuru städerna själva icke fått tillfälle att direkt yttra sig i denna fråga, synes det oss ändock hava framkommit tillräckligt starka skäl för ett av-

slag. Departementschefen framhåller i propositionen (sid. 161), att han i omläggningen av monopolbolagsbeskattningen ser 'mera en principiell än en nykterhetspolitisk fråga'. I betraktande av detta omdöme och med hänsyn till vad från annat håll (utom från stadsförbundet också från kontrollstyrelsen) framkommit i detta avseende torde man med fog kunna göra gällande, att nykterhetssynpunkterna icke böra få tillmätas en avgörande betydelse. Även den som vill inlägga en viss nykterhetspolitisk innebörd i reformen, synes kunna låta sina betänkligheter mot avslag fara inför de svårigheter i ekonomiskt avseende, förslaget är ägnat att framkalla på många håll. Dessa olägenheter torde få anses så framträdande, att även den nykterhetsintresserade måste låta dessa bliva avgörande framför nykterhetssynpunkter, som dock, därom synas inga tvivel kunna råda, i detta fall främst äro av teoretisk art.

Oavsett slutligen de förluster, som nu skulle drabba kommunerna, synes oss ett avslag vara av allra största vikt ur mera principiella synpunkter. Riksdagen synes oss icke böra fortsätta på den inslagna vägen att gång efter annan beskära inkomsterna för kommunerna, medan dessa alltjämt påläggas nya utgifter. Icke minst som ett välkommet avsteg från denna på kommunalt håll med oro betraktade praxis skulle man i kommunerna hälsa ett avslag på monopolbolagsbeskattningens omläggning med verklig tillfredsställelse. Det synes f. ö. föga konsekvent, om riksdagen nu skulle beröva kommunerna dessa skatteinkomster, med vilka de räknat för de närmaste årens utgifter, samtidigt som riksdagen inbjudes att gå in för en utredning om ökade statsbidrag för kommunala förvaltningsutgifter.

Med åberopande av vad nu anförts få vi hemställa,

att punkt 5 av anvisningarna till 18 § måtte utgå;
 att 4 mom. av 30 § måtte utgå, i sammanhang varmed 5 mom. samma paragraf erhåller nr 4;
 att punkt 6 av anvisningarna till 30 § måtte utgå;
 samt att punkt 7 av övergångsbestämmelserna måtte utgå, i sammanhang varmed punkt 8 av övergångsbestämmelserna erhåller nr 7.»;

5) vid 45 § förslaget till kommunalskattelag:

av herrar *Edward Larson* och *Olsson* i Ramsta, vilka anfört:

»Enligt nu gällande bestämmelser skall brukare av jordbruksfastighet men icke ägare erlägga kommunalutskylder för fastigheten. I anledning härav har i 11 § 1 mom. 1:o bevillningsförordningen stadgats, att procentavdraget vid beskattning av inkomst av fastighet skall för det fall, att ägare eller innehavare av fastighet upplåtit jord åt landbo eller arrendator, ske från landbons eller arrendatorns inkomst av fastigheten.

Genom Kungl. Maj:ts förslag göres ändring i dessa bestämmelser. Skatt-

skyldigheten för utarrenderad fastighet skall, bortsett från övergångsbestämmelserna, alltid formellt åligga ägaren, och skall i samband därmed ägaren åtnjuta procentavdraget för fastigheten. Motsvarande bostämmelser funnos upptagna i det förslag, som avgavs av första särskilda utskottet vid 1927 års riksdag.

Vid närmare granskning hava vi funnit, att den sålunda föreslagna omläggningen i fråga om rätten till procentavdrag måste anses vara alltför ogynnsam för den, som arrenderat en fastighet. Enligt de föreslagna ändringarna i den allmänna nyttjanderättslagen skall visserligen jordägaren ansvara för all skatt och annan allmän tunga, som för fastigheten utgår och ej enligt lag åligger arrendatorn, dock med undantag av vägs katt, men i verkligheten torde arrendatorn i det stora flertalet fall bliva genom arrendavtalet förpliktade att svara för kommunalutskylderna för fastigheten. Arrendatorn skulle då fortfarande hava att utgöra kommunalutskylderna för fastigheten, men detta oaktat förlora den honom tillkommande rätten att åtnjuta procentavdraget; detta måste anses obilligt. Det vore enligt vår åsikt riktigare, om arrendatorn finge åtnjuta procentavdraget. Erhåller arrendatorn rätt härtill, bör dock i den allmänna arrendelagen göras den ändring, att, där annat icke avtalats, arrendatorn skall gentemot jordägaren ansvara för de för fastigheten utgående skatterna, och är det vår avsikt att föreslå dylik ändring vid behandlingen av Kungl. Maj:ts förslag till ändrad lydelse av 2 kap. 23 § nyttjanderättslagen. Vad åter angår de delar av riket, där den norrländska arrendelagen gäller, får enligt den av Kungl. Maj:t föreslagna ändringen i nämnda lag arrendatorn ej förpliktas ansvara för ägaren åliggande fastighetsskatt i vidare mån än denna belöper å jordbruksvärdet. I följd härav torde arrendatorn böra berättigas åtnjuta procentavdraget blott för jordbruksvärdet. Någon ändring i den norrländska arrendelagen anse vi oss icke böra föreslå.

Under åberopande av vad vi sålunda anfört få vi alltså hemställa,

att riksdagen måtte besluta, att 45 § skall erhålla följande lydelse:

»45 §.

Genom fastighetsskatten — — — (= utskottets förslag) — — — genom fastighetsskatt beskattats.

Rätt till förenämnda avdrag skall tillkomma fastighetens ägare, dock *att*, om jordbruksfastighet under beskattningsåret varit upplåten på arrende, arrendatorn skall äga rätt att, därest fastigheten är belägen inom kommun, i vilken lagen den 25 juni 1909 om arrende av viss jord å landet i Norrland och vissa delar av Svealand skall tillämpas, åtnjuta förenämnda avdrag, i vad detta avser jordbruksvärde, och i annat fall åtnjuta hela avdraget, *samt att* medlem av bostadsförening — — — (= utskottets förslag) — — — inkomst av annan fastighet.

Har fastighet under beskattningsåret bytt ägare eller jordbruksfastighet övergått från en arrendator till annan arrendator, skall avdraget fördelas mellan ägarna eller arrendatorerna i förhållande till den tid en var av dem ägt eller brukat fastigheten.

Avdraget skall beräknas — — — (= utskottets förslag) — — — gällande taxeringsvärdet

(Se vidare anvisningarna.);

6) vid 48 § förslaget till kommunalskattelag och 16 § förslaget till förordning om statlig inkomst- och förmögenhetsskatt:

av herrar *Borell, Lagerbjelke, Sederholm, K. Oscar Ericson, Frändén, Brännström, Johansson* i Kälkebo, *Laurén* och *Månsson* i Erlandsro, som yrkat, att 48 § förslaget till kommunalskattelag med tillhörande anvisningar samt 16 § förslaget till förordning om statlig inkomst- och förmögenhetsskatt måtte avfattas i överensstämmelse med propositionen, samt att utskottets utlåtande beträffande Ortsavdrag m. m. skulle erhålla följande lydelse:

»Rörande storleken — — — (= utskottet sid. 29) — — — år 1927 föreslogs.

Den åtgärd i riktning mot lägre skattefria avdrag, som i propositionen föreslås, torde få betecknas såsom mycket försiktig och väl motiverad. Det är obestriddt att för närvarande den taxerade inkomsten allt för mycket decimeras genom gällande avdrag, vilka fastställts vid en tidpunkt då penningvärdet var väsentligt lägre än nu. Särskilt i fråga om inkomstskatten verkar det nuvarande avdragssystemet så, att en alltför stor del av den deklarerade inkomsten undandrages beskattning. Hänsyn till kommunernas skattebehov påkallar jämväl försiktighet vid de skattefria avdragens utmätande beträffande kommunalskatten.

I den kungl. propositionen har tillbörlig hänsyn tagits till dessa förhållanden, varjämte en avvägning av familjeavdragen mellan de olika ortsgrupperna verkstälts i syfte att avdragen måtte bättre svara mot levnadskostnaderna. Därmed uppfylles ett viktigt och välbefogat krav, som icke i tillnärmelsevis samma grad tillgodoses enligt nu gällande avdragsbestämmelser och ej heller enligt de andra förslag till avdragssystem, vilka inom utskottet diskuterats. Då dessa förslag dessutom i vissa fall skulle rent av innebära en ökning av avdragen i förhållande till de nu gällande och följaktligen en ytterligare minskning av de beskattningsbara beloppen, har utskottet jämväl av detta skäl icke kunnat biträda desamma.

Då propositionens avdragssystem således dels tillgodoser kravet på en försiktig anpassning av de 1922 fastställda avdragen efter den sedan dess inträdda förändringen i penningvärdet, dels tillgodoser kravet på en rättvis differentiering av avdragen mellan olika dyrortsgrupper, har utskottet funnit detta förslag väl ägnat att ingå i den kommunalskattereform, som utskottet nu tillstyrker. Utskottet vill emellertid betona, att en revision av

avdragen tid efter annan torde vara erforderlig med hänsyn till förändringar i penningvärdet och andra förhållanden, som kunna inverka på bedömandet av denna sak.

De motionsvis — — — (= utskottet 32) — — — hemmavarande barn.»;

7) likaledes vid 48 § förslaget till kommunalskattelag och 16 § förslaget till förordning om statlig inkomst- och förmögenhetskatt:

av herr *Olsson* i Hov;

8) vid 53 § förslaget till kommunalskattelag:

av herrar *Edward Larson* och *Olsson* i Ramsta, som anført:

I motion nr 506 i andra kammaren av herr *Mosesson* m. fl. har yrkats, att 53 § med tillhörande anvisningar i förslaget till kommunalskattelag samt 7 § och 12 § 1 mom. i förslaget till förordning om statlig inkomst- och förmögenhetskatt måtte så avfattas, att vad enligt sagda bestämmelser gäller om kyrkor även skall gälla om sammanslutningar med uteslutande religiöst syfte.

Med åberopande av vad i berörda motion anförts få vi — så vitt angår kommunalskattelagen — hemställa,

att 53 § 1 mom. i förslaget till kommunalskattelag skall hava följande ändrade lydelse:

»53 §.

1 mom. Skyldighet att erlægga — — — (= utskottets förslag) — — —

d) kyrkor, akademier, vetenskapliga samfund, allmänna undervisningsverk, sjukvårds- och barmhärtighetsinrättningar jämte andra fromma stiftelser ävensom stipendiefonder, ideella föreningar, vilka uteslutande avse att främja ett religiöst ändamål, jämte stiftelser med likartat ändamål, Sveriges allmänna hypoteksbank, — — — (= utskottets förslag) — — — ecklesiastika sysslor, tillika för sådan inkomst;

e) svenska aktiebolag — — — (= utskottets förslag) — — — eller tillbehör till sådan fastighet eller rörelse.»;

9) vid 53 § med tillhörande anvisningar i förslaget till kommunalskattelag:

av herr *Fehr*, som yrkat,

dels att 1 mom. i nämnda paragraf skall hava följande ändrade lydelse:

»1 mom. Skyldighet att erlægga — — — (= utskottets förslag) — — — ecklesiastika sysslor, tillika för sådan inkomst;

e) ideella föreningar, vilka uteslutande avse att främja ett religiöst, fosterländskt, kulturellt, välgörande eller allmännyttigt ändamål, ävensom stiftelser med likartat ändamål, vilka ej äro att hänföra till fromma stiftelser:

för inkomst av fastighet och av rörelse;

f) svenska aktiebolag, solidariska bankbolag och sådana bolag, som enligt särskild författning äro skyldiga att avstå sin vinst, ekonomiska föreningar ävensom under punkterna d) och e) ej nämnda samfund, stiftelser, verk, inrättningar och andra inländska juridiska personer, därunder inbegripna ägare av för gemensamt behov avsatta så kallade besparingsskogar, häradsallmänningar samt andra likartade samfälligheter, som förvaltas självständigt för delägarnas gemensamma räkning:

för all inkomst, som här i riket eller å utländsk ort förvärvats;

g) utländska bolag:

för inkomst av här belägen fastighet;

för inkomst av rörelse, som här bedrivits; samt

för vinst å icke yrkesmässig avyttring av fastighet eller rörelse här i riket eller tillbehör till sådan fastighet eller rörelse.»;

dels ock att anvisningarna till förenämnda paragraf skola hava följande ändrade lydelse:

1. Såsom bosatt — — — (= utskottets förslag) — — — upplåtits å ett övningsfält, m. m. sådant.

6. Till ideella föreningar med uteslutande religiöst, fosterländskt, kulturellt, välgörande eller allmännyttigt ändamål räknas religiösa föreningar, försvars- och skytteföreningar, föreningar för främjande av undervisning och folkbildning ävensom av konst, litteratur och vetenskap, idrotts- och gymnastikföreningar, föreningar för sjukvård, barnavård eller annat välgörande ändamål, nykterhetsföreningar, skogsvårdsföreningar, djurskydds-föreningar, turistföreningar och dylika föreningar, vilka uteslutande avse att befordra ett rent ideellt ändamål. Däremot hänföras icke till föreningar av ifrågavarande art föreningar för främjande av företagare- eller löntagare-intressen, föreningar för vårdande av yrkesangelägenheter, politiska föreningar, föreningar för tillgodoseende av släkt- eller familjeintressen eller föreningar med sällskapligt syfte, även om dylik förening jämväl skulle tjäna ett kulturellt eller välgörande ändamål.

För att föreningar med rent ideellt syfte må komma i åtnjutande av inskränkt skattskyldighet förutsättes, att föreningen enligt sina stadgar eller i sin verksamhet icke främjar eller är avsedd att främja medlemmarnas ekonomiska intressen, samt att föreningen icke idkar handel eller annan verksamhet, varmed följer skyldighet att föra handelsböcker.

Vad nu är sagt om ideella föreningar gäller i tillämpliga delar även om stiftelser samt därmed likartade donations- och andra fonder. Avser således en stiftelse att tillgodose särskilda släkt- eller familjeintressen, åligger stiftelsen skattskyldighet för all dess inkomst.

7. Delägare i vanligt handelsbolag — — — (= punkt 6 i utskottets förslag)
— — — förvärvade vinst.»;

10) vid 54 § första stycket a) förslaget till kommunalskattelag samt 7 § första stycket g) förslaget till förordning om statlig inkomst- och förmögenhetsskatt:

av herrar *Bärg, Wigforss, Nothin, Norling, Julin, Sköld, Lindqvist* i Halmstad, *Andersson* i Prästbol, *Pettersson* i Hällbacken, *Fast* och *Carlsson* i Mölndal, vilka yttrat:

»Kungl. Maj:ts förslag om avskaffande av den s. k. kedjebeskattningen för aktiebolag har icke kunnat undgå att i olika hänseenden framkalla betänkligheter. Den minskning av inkomstskatten, som kan väntas bli följden, är visserligen icke alltför betydande, men därav följer också, att lättnaden för näringslivet blir oväsentlig, och detta så mycket mera som kanske hälften av det bortfallande skattebeloppet torde hänföra sig till ett enda affärsföretag. Möjligheterna att på ett illegitimt sätt göra bruk av de nya bestämmelserna t. ex. genom bildande av bolag till förvaltning av personlig förmögenhet, vars avkastning sedan icke blir på avsett sätt beskattad, förefinnas onekligen, och de farhågor som i detta sammanhang tagit sig uttryck kunna vi icke anse helt ogrundade. Då vi emellertid icke kunnat bortse från riskerna av den nuvarande beskattningens bibehållande och förutsätta, att missbruk av de nya reglerna komma att mötas med åtgärder från statsmakternas sida, ha vi icke velat motsätta oss ett genomförande av förslaget.»;

11) vid 54 § första stycket b) förslaget till kommunalskattelag samt 7 § första stycket a) och 12 § 1 mom. andra stycket förslaget till statlig inkomst- och förmögenhetsskatt:

av herrar *Bärg, Wigforss, Nothin, Norling, Julin, Sköld, Lindqvist* i Halmstad, *Andersson* i Prästbol, *Pettersson* i Hällbacken, *Fast* och *Carlsson* i Mölndal, som i anledning av motionerna II: 500 och II: 501 av herr Hage m. fl. yrkat sådan ändring i § 54 av Kungl. Maj:ts förslag till kommunalskattelag samt §§ 7 och 12 av Kungl. Maj:ts förslag till förordning om statlig inkomst- och förmögenhetsskatt, att där föreskriven skattefrihet för medlem av kungahuset för inkomst och kapital samt för förmögenhet borttages;

12) vid 7 § första stycket e) förslaget till förordning om statlig inkomst- och förmögenhetsskatt:

av herrar *Edward Larson* och *Olsson* i Ramsta, som anfört:

»Under åberopande av vad vi anfört i reservation vid 53 § i förslaget till kommunalskattelag få vi hemställa,

att 7 § i förslaget till förordning om statlig inkomst- och förmögenhetsskatt skall hava följande ändrade lydelse:

7 §.

Från skattskyldighet frikallas:

a) — — — (= utskottets förslag) — — —

e) kyrkor, akademier, vetenskapliga samfund, allmänna undervisningsverk, sjukvårds- och barmhärtighetsinrättningar jämte andra fromma stiftelser ävensom stipendiefonder, ideella föreningar, vilka uteslutande avse att främja ett religiöst ändamål, jämte stiftelser med likartat ändamål, Sveriges allmänna hypoteksbank, — — — (= utskottets förslag) — — — lagen om försäkring för olycksfall i arbete:

för all inkomst;

f) här ovan ej upptagen ägare — — — (= utskottets förslag) — — — bestämmelserna i samma paragraf.»;

13) vid 7 § första stycket e) förslaget till förordning om statlig inkomst- och förmögenhetsskatt:

av herr *Fehr*, som yrkat, att nämnda författningsrum skulle erhålla följande ändrade lydelse:

»7 §.

Från skattskyldighet frikallas:

— — — (= utskottets förslag) — — —

e) kyrkor, — — — (= utskottets förslag) — — — eller del av län, sådana ömsesidiga olycksfallsförsäkringsbolag, som avses i lagen om försäkring för olycksfall i arbete, ävensom ideella föreningar, vilka uteslutande avse att främja ett religiöst, fosterländskt, kulturellt, välgörande eller allmännyttigt ändamål, samt stiftelser med likartat ändamål, även om de ej äro att hänföra till fromma stiftelser:

för all inkomst;

f) här ovan ej upptagen ägare — — — (= utskottets förslag) — — — bestämmelserna i samma paragraf.»

14) vid 8 § förslaget till lag om skogsaccis av herrar *Borell*, *Lagerbjelke*, *Sederholm*, *K. Oscar Ericson*, *Frändén*, *Abrahamsson*, *Brännström*, *Olsson* i Ramsta, *Johansson* i Kälkebo, *Olsson* i Hov, *Månsson* i Erlandsro och *Alströmer*,

vilka, med åberopande i huvudsak av vad första särskilda utskottet vid 1927 års riksdag anfört till förmån för den utdebiteringssiffrå, som föreslagits i Kungl. Maj:ts proposition nr 220, yrkat, att 8 § i lagen om skogsaccis måtte avfattas i enlighet med propositionen,

15) vid 12 § 1 mom. förslaget till taxeringsförordning:

av herrar *Bärg, Wigforss, Nothin, Norling, Julin, Sköld, Lindqvist* i Halmstad, *Andersson* i Prästbol, *Pettersson* i Hällbacken, *Fast* och *Carlsson* i Mölndal, som i anledning av herr Hages motion II: 481 yrkat, att 12 § 1 mom. andra stycket i Kungl. Maj:ts förslag till taxeringsförordning skulle erhålla följande lydelse:

»Av kommun må till ledamot eller suppleant i beredningsnämnd, fastighetstaxeringsnämnd eller taxeringsnämnd utses allenast den, som är röstberättigad i kommunens allmänna angelägenheter, och av landsting må till ledamot eller suppleant i fastighetstaxeringsnämnd utses allenast den, som är röstberättigad i kommun inom fastighetstaxeringsdistriktet. Vid kommuns val — — — att förefinnas inom densamma.»

16) vid punkterna 18 a) och b) i utskottets hemställan:

av herrar *Borell, Lagerbjelke, Sederholm, Frändén, Laurén, Månsson* i Erlandsro och *Andersson* i Linköping,

vilka yrkat, att punkterna 18 a) och b) i utskottets hemställan skulle utgå, och att utskottets yttrande rörande principerna för skattesystemet, skatteformerna m. m., skulle hava följande lydelse:

»I det anförande — — — (= utskottet sid. 20). — — — fortsatta behandling.

Behovet av i olika hänseenden förbättrade beskattningsregler och ett mera effektivt taxeringsförfarande är enligt utskottets mening så starkt, att förhoppningen att kunna införa ett på väsentliga punkter alldeles nytt kommunalt skattesystem, såvitt möjligt, ej bör undanskjuta detta behovs tillgodo-seende. Utskottet har därför funnit sig böra i huvudsak tillstyrka Kungl. Maj:ts förslag till kommunalskattelag och därtill knutna författningsförslag.

I motionerna I: 314 av herr *Möller* m. fl. och II: 509 av herr *Hansson* i Stockholm m. fl. hava framställts krav på ett fortsatt utredningsarbete i kommunalskattefrågan. Motionärerna uttala — — — (= utskottet sid. 21) — — — förnyat övervägande.'

Det förhåller sig visserligen så, att kommunerna handhava uppgifter, vilka naturligare synas böra åligga statsverket, samt att förty frågan om gränserna mellan statens och kommunernas verksamhetsområden kan vara förtjänt att upptagas till prövning. Redan i 1920 års proposition i kommunalskattefrågan har emellertid givits uttryck åt den uppfattningen, att frågan om skattereglering och frågan om skatteutjämning äro två skilda spörsmål, av vilka den senare i vissa avseenden kan anses vara sekundär i förhållande till den förra. Denna uppfattning synes utskottet riktig. De spörsmål i ovan angivna hänseenden, som den ifrågasatta utredningen avser att klarlägga, äro till innebörd och omfattning beroende på det kom-

munala skattesystemets gestaltning och verkningar. Härav följer, att det näppeligen kan vara lämpligt att i samma ögonblick, som en reformering av nämnda system vidtages — vilken, även om den med hänsyn till skatteproblemets natur icke innefattar någon definitiv lösning av alla hithörande spörsmål, dock måste antagas komma att på ett varaktigare sätt än det gällande provisoriet lösa den kommunala beskattningsfrågan — föranstalta en utredning, som syftar till omläggning därav, utan bör stadgad erfarenhet om den nya lagstiftningens verkningar i varje fall först avvaktas.

I motionerna yrkas även fortsatt utredning rörande frågorna om en näringskatt och en kapitalkatt. Även härom gäller vad nyss anförts. Därtill kommer, dels att en kommunal beskattning av antydd art redan i viss utsträckning förefinnes, dels att en vidare utveckling av denna beskattning endast för ett fåtal kommuner skulle äga nämnvärd vikt, då mera betydande sådana beskattningsföremål i flertalet kommuner förefinnas i allenast ringa omfattning. För övrigt har frågan om en näringskatt varit föremål för ett mångårigt utredningsarbete, vilket hittills på grund av de med en särskild näringsbeskattning förbundna svårigheter befunnits icke kunna leda till något resultat. På nu anförda skäl avstyrker utskottet bifall till berörda motioner.

Genom det nu anförda — — — (= utskottet sid. 23) — — — båda motioner.

Utskottet åberopar för sin del detta uttalande och avstyrker bifall till nämnda motioner.

Den här anförda — — — (= utskottet sid. 24) — — — föreliggande författningskomplexet. »;

17) likaledes vid punkterna 18 a) och b) i utskottets hemställan:

av herrar *K. Oscar Ericson* och *Johansson* i Kälkebo, som beträffande utskottets hemställan under punkt 18, a) och b), anförde:

»Då vi icke kunnat ansluta oss till utskottets hemställan men ansett en utredning påkallad angående garantiskattesystemets utbyggnad i syfte att utröna möjligheten av dess utsträckning till även andra beskattningsföremål än fastigheter, få vi anhålla,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte hemställa om utredning rörande möjligheten och lämpligheten av en sådan utsträckning av garantiskattesystemet, att även andra värden än fastigheter åläggas garantiskatt, samt för riksdagen framlägga de förslag, vartill utredningen kan föranleda.»

Innehållsförteckning.

	Sid.
Utskottets utlåtande	1—102
Redogörelse för mottagna propositioner och motioner	1—19
Gemensamt utskottsutlåtande i samtliga skattefrågor	19
Allmän motivering	20—41
Principerna för skattesystemet, sid. 20. — Beskattning av inländska juridiska personers inkomst och förmögenhet, sid. 26. — Ortsavdrag m. m., sid. 29. — Beskattningen av inkomst av skogsbruk, sid 33. — Beskattning av lotterivinster, sid. 39. — Åtgärder till undvikande av eller lindring i internationell dubbelbeskattning, sid. 40. — Taxeringsförfarandet, sid. 41.	
Specialmotivering	42—98
Kommunalskattelagen, sid. 42. — Förordningen rörande fortsatt tillämpning av förordningen den 27 juni 1927 med instruktion för värdering av skogsmark och växande skog vid allmän fastighetstaxering år 1928, sid. 77. — Förordningen om upphävande i viss del av förordningen den 27 juni 1927 om särskilda grunder för utgörande av kommunalutskylder för åren 1928 och 1929 m. m. samt om upphävande av den s. k. lapps-katten i Västerbottens och Norrbottens län, sid. 77. — Förordningen om statlig inkomst- och förmögenhetsskatt, sid. 77. — Förordningen om kommunal progressivskatt, sid. 79. — Förordningen om utjämnings-skatt, sid. 80. — Lagen om skogsaccis, sid. 80. — Förordningen om ändrad lydelse av 4 § i förordningen den 16 december 1927 ang. understöd av skatteutjämningsmedel å synnerligt skattetyngda kommuner, sid. 80. — Förordningen om särskild skatt å vissa lotterivinster, sid. 80. — Förordning om ändrade grunder för utgörande av vissa utlagor, förordning om ändrad lydelse av 3 § första stycket i förordningen den 23 oktober 1908 ang. bevillningsavgifter för särskilda förmåner och rättigheter samt förordning ang. det belopp, varmed kommunal inkomstskatt för gemensamt kommunalt ändamål skall utgöras, sid. 80. — Taxeringsförordningen sid. 81. — Förordningen om ändrad lydelse av 5 § i förordningen den 27 juni 1927 om fastighetstaxering år 1929, sid. 97. — Förordningen om ändrad lydelse av 38 § i förordningen den 27 juni 1927 om taxeringsmyndigheter och förfarandet vid allmän fastighetstaxering år 1928, sid. 97. — Förordningen med särskilda bestämmelser ang. nobelstiftelsens skyldighet att utgöra inkomst- och förmögenhetsskatt för år 1928, samt förordningen ang. frihet för nobelstiftelsen från kommunal progressivskatt för år 1928, sid. 98.	
Utskottets hemställan	98—102

	Sid.
Författningsförslag (Kungl. Maj:ts och utskottets, parallelltexter)	103—344
Förslag till kommunalskattelag, <i>bil. 1</i>	103
Förslag till förordning rörande fortsatt tillämpning av förordningen den 27 juni 1927 med instruktion för värdering av skogsmark och växande skog vid allmän fastighetstaxering år 1928, <i>bil. 2</i>	212
Förslag till förordning om upphävande i viss del av förordningen den 27 juni 1927 om särskilda grunder för utgörande av kommu- nalutskylder för åren 1928 och 1929 m. m. samt om upphävande av den s. k. lappskatten i Västerbottens och Norrbottens län, <i>bil. 3</i>	213
Förslag till förordning om statlig inkomst- och förmögenhetsskatt, <i>bil. 4</i>	214
Förslag till förordning om kommunal progressivskatt, <i>bil. 5</i>	238
Förslag till förordning om utjämningskatt, <i>bil. 6</i>	243
Förslag till lag om skogsaccis, <i>bil. 7</i>	244
Förslag till förordning om ändrad lydelse av 4 § i förordningen den 16 december 1927 angående understöd av skatteutjämnings- medel åt synnerligt skattetyngda kommuner, <i>bil. 8</i>	251
Förslag till förordning om särskild skatt å vissa lotterivinster, <i>bil. 9</i>	252
Förslag till förordning om ändrade grunder för utgörande av vissa utlagor, <i>bil. 10</i>	254
Förslag till förordning om ändrad lydelse av 3 § första stycket i förordningen den 23 oktober 1908 angående beviljningsavgifter för särskilda förmåner och rättigheter, <i>bil. 11</i>	255
Förslag till förordning angående det belopp, varmed kommunal in- komstskatt för gemensamt kommunalt ändamål skall utgöras, <i>bil. 12</i>	256
Förslag till taxeringsförordning, <i>bil. 13</i>	257
Förslag till förordning om ändrad lydelse av 5 § i förordningen den 27 juni 1927 om fastighetstaxering år 1929, <i>bil. 14</i>	341
Förslag till förordning om ändrad lydelse av 38 § i förordningen den 27 juni 1927 om taxeringsmyndigheter och förfarandet vid allmän fastighetstaxering år 1928, <i>bil. 15</i>	342
Förslag till förordning med särskilda bestämmelser angående nobel- stiftelsens skyldighet att utgöra inkomst- och förmögenhetsskatt för år 1928, <i>bil. 16</i>	343
Förslag till förordning angående frihet för nobelstiftelsen från kom- munal progressivskatt för år 1928, <i>bil. 17</i>	344

Reservationer:

- 1) vid 2 och 45 §§ förslaget till kommunalskattelag av herrar
Borell, Lagerbjelke, Sederholm, Frändén, Brännström, Laurén och
Månsson i Erlandsro

2) vid 2 och 45 §§ förslaget till kommunalskattelag av herrar <i>K. Oscar Ericsson</i> och <i>Johansson</i> i Kälkebo	347—348
3) vid 18, 21, 22, 35, 36 och 59 §§ förslaget till kommunalskattelag samt punkt 18 d) av utskottets hemställan av herrar <i>Borell, Lagerbjelke, Sederholm, Nothin, Fehr, Frändén, Brännström, Laurén, Olsson</i> i Hov och <i>Månsson</i> i Erlandsro	349—364
4) vid 18 och 30 §§ förslaget till kommunalskattelag jämte anvisningar samt övergångsbestämmelserna till samma lagförslag av herrar <i>Borell, Lagerbjelke, Sederholm</i> och <i>Laurén</i>	365—366
5) vid 45 § förslaget till kommunalskattelag av herrar <i>Edward Larson</i> och <i>Olsson</i> i Ramsta	366—368
6) vid 48 § förslaget till kommunalskattelag och 16 § förslaget till förordning om statlig inkomst- och förmögenhetsskatt av herrar <i>Borell, Lagerbjelke, Sederholm, K. Oscar Ericsson, Frändén, Brännström, Johansson</i> i Kälkebo, <i>Laurén</i> och <i>Månsson</i> i Erlandsro	368—369
7) vid 48 § förslaget till kommunalskattelag och 16 § förslaget till förordning om statlig inkomst- och förmögenhetsskatt av herr <i>Olsson</i> i Hov	369
8) vid 53 § förslaget till kommunalskattelag av herrar <i>Edward Larson</i> och <i>Olsson</i> i Ramsta	369
9) vid 53 § med tillhörande anvisningar i förslaget till kommunalskattelag av herr <i>Fehr</i>	369—371
10) vid 54 § första stycket a) förslaget till kommunalskattelag samt 7 § första stycket g) förslaget till förordning om statlig inkomst- och förmögenhetsskatt av herrar <i>Bärg, Wigforss, Nothin, Norling, Julin, Sköld, Lindqvist</i> i Halmstad, <i>Andersson</i> i Prästbol, <i>Pettersson</i> i Hällbacken, <i>Fast</i> och <i>Carlsson</i> i Mölndal	371
11) vid 54 § första stycket b) förslaget till kommunalskattelag samt 7 § första stycket a) och 12 § 1 mom. andra stycket förslaget till statlig inkomst- och förmögenhetsskatt av herrar <i>Bärg, Wigforss, Nothin, Norling, Julin, Sköld, Lindqvist</i> i Halmstad, <i>Andersson</i> i Prästbol, <i>Pettersson</i> i Hällbacken, <i>Fast</i> och <i>Carlsson</i> i Mölndal	371
12) vid 7 § första stycket e) förslaget till förordning om statlig inkomst- och förmögenhetsskatt av herrar <i>Edward Larson</i> och <i>Olsson</i> i Ramsta	371—372
13) vid 7 § första stycket e) förslaget till förordning om statlig inkomst- och förmögenhetsskatt av herr <i>Fehr</i>	372
14) vid 8 § förslaget till lag om skogsaccis av herrar <i>Borell, Lagerbjelke, Sederholm, K. Oscar Ericsson, Frändén, Abrahamsson, Brännström, Olsson</i> i Ramsta, <i>Johansson</i> i Kälkebo, <i>Olsson</i> i Hov, <i>Månsson</i> i Erlandsro och <i>Alströmer</i>	372
15) vid 12 § 1 mom. förslaget till taxeringsförordning av herrar	

	Sid.
<i>Bärg, Wigforss, Nothin, Norling, Julin, Sköld, Lindqvist</i> i Halmstad, <i>Andersson</i> i Prästbol, <i>Pettersson</i> i Hällbacken, <i>Fast</i> och <i>Carlsson</i> i Mölndal	373
16) vid punkterna 18 a) och b) i utskottets hemställan av herrar <i>Borell, Lagerbjelke, Sederholm, Frändén, Laurén, Månsson</i> i Erlandsro och <i>Andersson</i> i Linköping	373—374
17) vid punkterna 18 a) och b) i utskottets hemställan av herrar <i>K. Oscar Ericson</i> och <i>Johansson</i> i Kälkebo	374